

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**TRESTNĚPRÁVNÍ A SPRÁVNĚPRÁVNÍ
KONSEKVENCE PYTLÁCTVÍ**

Autor práce: Marek Pecka

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: Mgr. Bc. Josef Kříha, PhD.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2021

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 6, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Marek Pecka
Studijní program: Bezpečnostně právní činnost
Forma studia: Kombinovaná
Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Trestněprávní a správněprávní konsekvence pytláctví

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Criminal and administrative consequences of poaching

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií
Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, titul):
Mgr. Bc. Josef Kříha, Ph.D., email: kriha@vsers.cz, telefon: 602 183 463

Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): říjen 2020

Cíl bakalářské práce:

Hlavním cílem je formou historické retrospektivy v širší optice rámcově demonstrovat vývoj tzv. „neoprávněného lovu“, včetně užší „de lege lata“ geneze vývoje skutkových podstat trestného činu „pytláctví“. **Vedlejším cílem** je za pomoci užitého empirického kvalitativního výzkumného šetření (kazuistik) objasnit existenci vzniku možných kriminalistických stop zájmově zkoumaného segmentu „trestné“ a „jiné protispolečenské činnosti“, které jsou upotřebitelné zejména pro jeho odhalování a objasňování ze strany místně a věcně příslušného policejního orgánu.

Student: Marek Pecka, DiS.	20.12. datum	 podpis
Vedoucí práce: Mgr. Bc. Josef Kříha, Ph.D.	9.12.20 datum	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: Doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	1.12.20 datum	 podpis
Prorektorka pro studium a vnitřní záležitosti: RNDr. Růžena Ferebauerová	1.12.20 datum	 podpis
Pověřený rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	1.12.20 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucího a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Bc. Josefu Křihovi, PhD. za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

PECKA, M. *Trestněprávní a správněprávní konsekvence pytláctví: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2021. 64 s. Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Bc. Josef Kříha, PhD.

Klíčová slova: kriminalistická stopa, neoprávněný lov, pytláctví, skutková podstata trestného činu, trestný čin

Bakalářská práce (dále jen „práce“) formou širší teoretické historické retrospektivy primárně reflektuje genezi vývoje neoprávněného lovu zvěře, jako i vývoje skutkových podstat trestného činu pytláctví. V rámci navazujících subkapitol „práce“ dále v optice „*de lege lata*“ užším trestněprávním a korespondujícím správněprávním (přestupkovém) postihu demonstruje vybranou výseč účinných hmotněprávních ustanovení tzv. „zvláštních právních předpisů“, vymezujících skutkové podstaty specifických forem protiprávních jednání, spojených s fenoménem pytláctví.

Zkoumaná problematika pytláctví je dále analyzována i v intencích interdisciplinárně naznačených kriminalistických tematických konsekvencí, reflektujících možné způsoby neoprávněného lovu, včetně existence typických kriminalistických stop, se kterými se může místně a věcně příslušný policejní orgán setkat v rámci realizované aplikační praxe. Věcná část teoreticky orientované „práce“ je obohacena o užité tematicky přílehlavé kazuistiky zpracované formou tzv. situačních případů.

ABSTRACT

PECKA, M. *Criminal and Administrative Consequences of Poaching: Bachelor Thesis*. České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2021. 64 p. Supervisor: Mgr. Bc. Josef Kříha PhD.

Key words: criminal trace, unauthorized hunting, poaching, constituent element of the crime, crime

The bachelor thesis (hereinafter only „thesis“) primarily in the form of theoretical historical retrospective deals with historical development of unauthorized hunting of game, as well as development of the constituent elements of the crime of poaching in recent times. Within the following subchapters of thesis further in optics of „de lege lata“ criminal and corresponding administrative (offence) sanctions demonstrates a selected sections of effective substantive provisions of the so-called „special legal regulations“, defining the facts of specific form of illegal act associated with the phenomenon of poaching.

The investigated issue of poaching is also analyzed in the intentions of interdisciplinary criminalistic thematic consequences reflecting possible ways of unauthorized hunting and criminalistic traces which may be encountered by the locally and materially competent police authority within the application practice. The factual part of the theoretically oriented „thesis“ is enriched with thematically appropriate case studies.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce	10
2 Historická retrospektiva fenoménu pytláctví	11
3 Právní úprava trestného činu pytláctví v „de lege lata“ postihu	16
3.1 Skutková podstata trestného činu pytláctví	16
3.1.1 Objekt.....	17
3.1.2 Objektivní stránka	18
3.1.3 Subjekt	20
3.1.4 Subjektivní stránka.....	22
3.2 Kvalifikovaná skutková podstata	23
4 Právní úprava problematiky pytláctví v rovině správněprávní	26
5 Kriminalistické konsekvence trestného činu pytláctví	29
5.1 Způsoby páchaní pytláctví.....	29
5.1.1 Lov pro maso	30
5.1.2 Lov pro trofej	31
5.1.3 Lov z vášně	33
5.2 Použité nástroje k páchaní pytláctví	34
6 Kriminalistické stopy spojené s problematikou pytláctví	35
6.1 Paměťové stopy	35
6.2 Materiální stopy.....	36
6.3 Trasologické stopy	36
6.4 Pachové stopy.....	38
6.5 Biologické stopy.....	40
6.6 Balistické stopy	42
6.7 Věcné stopy	44
7 Kazuistika	45
Závěr.....	48

Seznam použitých zdrojů	50
Seznam zkratk	53
Přílohy	54

Úvod

Problematika neoprávněného lovu zvěře není v naší zemi ničím novým. Naopak má bohaté kořeny v naší historii a je aktuálním tématem i v dnešní době. Historie pytláctví sahá až do doby feudální, kdy byl lov výsadním právem panovníka. Ani samotné důvody neoprávněného lovu neprošly podstatným vývojem. Lov pro maso, trofej či pro ukojení vášně je po celá staletí neměnný a spojen s uspokojením různých potřeb pytláka. Pytláctví je specifická a latentní činnost, která bývá laické veřejnosti často zcela skryta. Jedinec, který není do této problematiky nějakým způsobem zapojen, se s tímto problémem nemusí setkat po jeho celý život, ačkoli je pravděpodobné, že mohl v restauraci ochutnat maso z neoprávněně ulovené zvěře.

Zejména pro aplikační policejní praxi je důležité určit správnou právní kvalifikaci a tím určit následující prověřování v dané věci. Z tohoto důvodu je třeba rozlišit hranici, tj. materiálně vymezenou „společenskou škodlivost“ mezi trestným činem pytláctví a přestupkem, což je v současné době možné díky sazebníku minimálních hodnot upytlačené zvěře podle druhu, pohlaví a věku, který vydal Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti. Toto usnadní postup policejního orgánu zejména v počáteční fázi prověřování pytláctví.

Zpracovatel „práce“ má ambici se taktéž zaměřit úžeji na analýzu základní a kvalifikované skutkové podstaty trestného činu pytláctví dle „de lege lata“ stavu účinné právní úpravy. Obdobně v komparativní optice taktéž o „de lege lata“ vymezení protiprávního jednání, naplňujícího znaky skutkové podstaty přestupku „neoprávněného lovu“ dle jednotlivých ustanovení tzv. zvláštních právních předpisů. Dále budou znázorněny kriminalistické stopy typické pro tuto problematiku. Zpracovatel „práce“ se v intencích zkoumané odborné tematické oblasti zaměří na otázku neoprávněného lovu zvěře, nikoliv ryb.

Věcná část teoreticky orientované „práce“ bude pro ilustrativní názornost dále obohacena o tematicky přílehlavé kazuistiky, které budou zpracovány formou užitých situačních případů. Volba tématu „práce“ byla determinována zájmem zpracovatele o oblast myslivosti a její tematickou návazností k vybraným právním a kriminalistickým konsekvencím, potenciálně využitelných pro aplikační policejní praxi.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Cílem „práce“ je primárně formou teoretické retrospektivy demonstrovat stručně historický vývoj neoprávněného lovu, jako i vývoje skutkových podstat trestného činu pytláctví v nedávné době, rozbor skutkové podstaty trestného činu pytláctví v rámci „de lege lata“ účinné právní úpravy. Zaměření se na tuto problematiku v přestupkové rovině, včetně uvedení reálných případů z praxe. Dále je cílem prezentovat danou problematiku z pohledu kriminalistického s uvedením typických kriminalistických stop, které vznikají v důsledku neoprávněného lovu.

K vypracování „práce“ je využita metoda shromažďování dat a teoreticko-praxeologická komparativní analýza a syntéza dostupných pramenů a odborné literatury. „Práce“ je rozšířena o uvedené kazuistiky.

„Práce“ je rozdělena do části, kde se zpracovatel bude zabývat problematikou pytláctví z pohledu právního. V další části zpracovatel uvede rozbor z pohledu kriminalistiky.

V první kapitole jsou uvedeny cíle „práce“ a použité metody, využitě k jejímu vypracování.

Druhá kapitola se věnuje historickému vývoji pytláctví od doby paleolitu až do doby současnosti.

Třetí kapitola je zaměřena na právní úpravu trestného činu pytláctví podle stávající právní normy.

Čtvrtá kapitola přibližuje danou problematiku v rovině přestupkové.

Pátá kapitola přináší pohled na neoprávněný lov z hlediska kriminalistiky.

Šestá kapitola se zabývá kriminalistickými stopami, se kterými se lze setkat v policejní práci při prověřování pytláctví.

V sedmé kapitole jsou uvedené přílehlavé kazuistiky zpracované formou tzv. situačních případů z aplikační praxe.

2 Historická retrospektiva fenoménu pytláctví

Historie pytláctví se jednoznačně váže na historii lovu samotného, který je starý jako lidstvo samo a je nepochybně nejstarší činností člověka. Zatímco si první praobyvatelé střední Evropy, jejichž časové datování je 500 000 až 100 000 let před naším letopočtem, opatřovali potravu sběrem, je lov datován jako každodenní úsilí získávání potravy do období paleolitu (500 000 – 70 000 let před naším letopočtem).

V období neolitu, tedy mladší době kamenné (70 000 – 3000 let před naším letopočtem) začíná člověk pěstovat polní plodiny a domestikovat dosud volně žijící zvířata, jako je pes a kuň. V následujících několika stoletích se rozvíjelo zemědělství a lov ztrácel na důležitosti. Stal se pouze doplňkovým zdrojem potravy a byl většinou provozován jedním lovcem. V této době však nelze hovořit o neoprávněném lovu, neboť se nikdo nezabýval právem k lovu zvěře, či nárokem na vlastnictví zvěře žijící na určitém území.

Rozvoj rolnictví a pastevectví vedl k rozdělení půdy a ke vzniku soukromého vlastnictví. Zde nastává spojitost mezi lovem a územím, což znamená, že lov přestával být právem všech, ale byl spjat s vlastnictvím půdy. Začíná tedy doba feudální (10. až 18. století našeho letopočtu), kdy se společnost začala rozdělovat na nadřízené a podřízené vrstvy. Začínají se stavět tvrze a hrady, společnost se centralizuje, feudálové soustřeďují moc a vzniká pojem státu. V čele společnosti stojí panovník, který má mimo jiné i výsadní právo na lov.

U nás se první doklady o loveckém právu objevují za vlády Boleslava I. (929 – 967). Nařízením vydaným okolo roku 950 bylo stanoveno, že lov je výhradním právem panovníka. Panovník mohl sice právo k lovu propůjčit i leníkovi, ale zpravidla šlo o lov pouze drobné zvěře. Panovník si pro sebe ponechával právo k lovu velké zvěře, jako byla převážně jelení a černá zvěř, ale také právo k lovu losa, který se na našem území vyskytoval do 13. století.

Během dalších století se lov stává společenskou reprezentací ze strany vrchnosti. S vývojem palných zbraní, od 16. století, dochází k tomu, že velká dravá zvěř byla téměř vyhubena. V tomto období vzniká nový způsob lovu a tím je čekaná. Naopak šoulačka a štvanice jsou nahrazovány parfonzními hony. Dále jsou v 17. a 18. století

zakládány lovecké řády, přičemž u nás je roku 1695 založen Františkem Antonínem hrabětem Sporckem lovecký Řád svatého Huberta.

Panovníci vydávají různé patenty a zákony proti pytláctví. Lze říci, že v této době je průlomem v právní úpravě této problematiky Myslivecký řád císaře Josefa II. z 28. února 1786.¹

Níže je uvedena část tohoto právního předpisu vztahující se k problematice pytláctví, kdy dle aplikace ustanovení §§ 18-25 Mysliveckého řádu císaře Josefa II. bylo legitimně zákonodárcem vymezeno, že *„nikdo nesmí do cizího revíru – kromě na silnici nebo pěšině při průjezdu – vstoupit se zbraní nebo tam vpustit lovecké nebo štvací psy. Ti, kdož tento zákaz překročí, mají být zatčeni a potrestáni. Kdo nalezne divokou zvěř, která se sama nabodla nebo jinak poranila, ten si ji nemůže přivlastnit, nýbrž má o tom podat zprávu držiteli revíru. Krádeží vůbec, tak jako zcizení každého jiného majetku, je lapat nebo střílet cizí divokou zvěř, a to jakéhokoliv druhu. S pytláky se má proto, tak jako s jinými zloději, zacházet u jim nadřízených soudů podle kriminálních zákonů a poté podle toho, jakou hodnotu obnáší ukradená divoká zvěř, zda se zločin opakuje častěji nebo zda se při tom dopustí násilností, a podle způsobených škod mají být potrestáni. Kdo je usvědčen, že zatajil jemu známého pytláka nebo mu poskytl úkryt, má být zatčen tak jako zloděj divoké zvěře a postaven před soud. Stejně tak má být potrestán ten, kdo vědomě od pytláka koupil divokou zvěř. Kdo naproti tomu odhalí pytláka, dostane 12 zlatých odměny a ty má zaplatit držitel revíru. Ten, kdo přivede pytláka, dostane 25 zlatých odměny a tuto odměnu mu má vyplatit ihned držitel revíru; peněžité pokuty se udělí také těm, kteří přiznají ve svém okrsku narušitele mysliveckých zákonů. Sedlákům se však neudělují peněžité pokuty, nýbrž tělesné tresty. Když pytlák v revíru na zvolání nesloží zbraň, nýbrž se hotoví k obraně, je dovoleno na něho vystřelit kvůli sebezáchově.“*²

V tomto období nebylo pytláctví problémem jen naší země. Obdobné rozdělení půdy a loveckých práv panovníka zapříčil i v Anglii nárůst neoprávněného lovu ze strany pytláků. Většina Angličanů nepovažovala pytláctví za trestné. Koncem osmnáctého století a začátkem devatenáctého století v Anglii vznikají ozbrojené gangy,

---

¹BEJČEK, F. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: Druckvo, spol. s r.o., 2009. ISBN: 978-80-904056-9-1. s. 19-22.

²FRANCEK, J. *Lovecká vášeň v proměnách staletí*. Praha: Havran, s.r.o., 2008. ISBN 978-80-86515-88-5. s.218-219.

pytlačili za účelem zvěř prodat na černém trhu. Dokonce i přírodovědci se často stávali pytláky a pytláctví tak bylo národní zábavou.

Zákonem z roku 1831 byla stanovena povinnost toho, kdo chtěl lovit na určitém území, musel si zakoupit povolení k lovu a v opačném případě byl postižen za přestupek. Výsadu před zákonem měl však panovník, který mohl lovit tam, kde se mu zachtělo. V roce 1880 byl přijat zákon, který dal právo farmářům na svých polích lovit králíky a zajíce. Ovšem na vesnicích se taková omezující práva příliš nedodržovala.³

Z historie vyplývá, že k vzestupu pytláctví z bídy a hladu docházelo především ve válečných dobách. V dobách meziválečných docházelo k rozšíření pytláctví z vášně, získání trofeje, které se postupně vyvíjelo mezi příslušníky vyšších společenských vrstev.

K velkému omezení pytláctví v naší zemi došlo přijetím zákona číslo 225 z roku 1947, kterým byla myslivost zpřístupněna všem. Myslivci byli sdruženi do zájmové organizace Československý myslivecký svaz. Všichni uchazeči, kteří se chtěli stát myslivci a členy svazu museli úspěšně ukončit předepsaný kurz zakončený zkouškou z odborných předmětů myslivosti. V této době bylo i samotné pytláčení z řad lidu omezeno poměrně přísnými předpisy k držení loveckých zbraní.

Myslivecká sdružení jako výkonná sdružení myslivců obhospodařovala až do konce osmdesátých let dvacátého století asi 80 % všech honebních pozemků na našem území, přičemž výměra honitby většiny sdružení byla 1000 až 2500 hektarů, což bylo výhodné z hlediska chovatelského. Honitba o takové výměře byla i dobře kontrolovatelná z řad myslivců jednotlivých sdružení, ale i ze strany myslivecké stráže, která měla statut veřejného činitele dle trestního zákona.

K zabránění nebo alespoň omezení pytláctví z řad samotných myslivců byla stanovena omezení z hlediska chovatelských zásad a způsobu lovu, předkládání ulovené zvěře neprodleně po jejím ulovení mysliveckému hospodáři ke kontrole a zápisu. Dalším kontrolním orgánem vůči mysliveckému sdružení byl i okresní výbor Českého mysliveckého svazu.

---

³ LADRY, D. *The Invention of the Countryside: Hunting, Walking and Ecology in English Literature, 1671-1831*. United Kingdom: Palgrave Macmillan, 2001. ISBN: 978-0-333-96154-4. s. 73-74.

Právo myslivosti bylo na základě zákona číslo 23/1962 Sb., o myslivosti, definováno jako oprávnění a povinnost zvěř plánovitě chovat, zušlechtovat, chránit a lovit, ulovenou zvěř nebo zvěř uhynulou si přivlastňovat. Tedy tato zvěř byla majetkem mysliveckého sdružení, nikoli myslivce samotného, který zvěř ulovil.

Z trestněprávního hlediska byl trestný čin pytláctví zachován až do konce roku 1961. Poté zákon číslo 140/1961 Sb., trestní zákon účinný od 1. 1. 1962, ustanovení o pytláctví vypustil, jelikož zákonodárce předpokládal, že zpřístupněním myslivosti byla trestná činnost pytláctví zcela vymýcena.

Během následujících let se ukázalo, že tento předpoklad byl nesprávný. Případy pytláctví musely být tedy po účinnosti tohoto zákona řešeny jako přešupek zákona číslo 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku (přestupkový zákon) nebo jako trestný čin rozkládání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 zmiňovaného trestního zákona, a to v případě, že škoda byla větší jak 500,-Kčs.

K obnovení ustanovení o pytláctví došlo zákonem číslo 150/1969 Sb., o přečinech, s účinností od 1. 1. 1970. V ustanovení § 4 tohoto zákona je přečin pytláctví uveden jako neoprávněný zásah do práv myslivosti nebo výkonu rybářského práva, kde byly zahrnuty i případy lovu zvěře nebo ryb v době hájení. Trest pro pachatele mohl být až jeden rok odnětí svobody, nápravné opatření, zákaz činnosti, peněžité trest do výše 10 000,-Kčs nebo propadnutí věci.

Tento zákon byl zrušen v roce 1990 a pytláctví bylo od té doby posuzováno pouze jako přešupek podle § 35 odstavec 1 písmeno f) zákona číslo 200/1990 Sb., o přestupcích, který byl účinný od 1. 7. 1990. Zde hrozila pachateli pokuta do výše 5000,-Kč nebo zákaz činnosti do jednoho roku.

V této porevoluční době vznikl, díky restitučním zmatkům a tahanicím o pronájmu honiteb, v Čechách ráj pytláků, kteří začali používat nejmodernější vybavení, kterým nedisponovala ani tehdy nově se formující policie.

Dále v roce 1989 vzrostla i cena zvěřiny, kdy cena jednoho kilogramu zvěřiny se zvýšila z 18,-Kčs až na 450,-Kč. Pytláctví tak stalo celkem atraktivním, neboť byl o zvěřinu zájem a noví hoteliéři a restauratéři si uvědomovali, že nákupem nelegální

zvěřiny zvýší své zisky. Rovněž stoupl zájem i o lovecké trofeje, které sloužili jako výzdoba sídel podnikatelů.

Trestněprávní pojetí pytláctví přinesla až novela trestního zákona zákonem číslo 290/1993 Sb., účinného od 1. 1. 1994, kterým byl zaveden trestný čin pytláctví jako § 178a trestního zákona. Toto zavedení však nemělo nijak velký efekt v podobě potrestání pachatele, kterému se tento čin obtížně dokazoval, neboť bylo třeba dokázat, že pachatel spáchal čin:

- nejméně se dvěma osobami,
- zvláště zavrženíhodným způsobem,
- hromadně účinným způsobem,
- nebo se tohoto trestného činu dopustil v posledních třech letech,

což zprvu nebylo ani možné, jelikož takový trestný čin neexistoval, tudíž nemohl být pachatel pro tento trestný čin odsouzen.

Zlepšení přišlo s novelou trestního zákona zákonem číslo 92/1998 Sb., s účinností od 1. 10. 1998, kdy byla značně přepracována skutková podstata trestného činu pytláctví podle § 178a trestního zákona. Základní skutková podstata trestného činu tak byla naplněna, když pachatel neoprávněně loví zvěř nebo ryby, nebo ukryje, na sebe nebo jiného převede, nebo přechová zvěř nebo ryby neoprávněně ulovené.

Zde hrozil trest odnětí svobody až na dvě léta, peněžitý trest nebo propadnutí věci.

Stěžejním právním předpisem v dané problematice byl i zákon číslo 23/1962 Sb., o myslivosti, který byl účinný od roku 1962 až do 30. 6. 2002. Tento byl předchůdcem současného zákona o myslivosti číslo 449/2001 Sb. Významnou roli měla také prováděcí vyhláška Ministerstva zemědělství číslo 134/1996 Sb., která nabyla účinnosti dnem 23. 5. 1996 a byla prováděcí vyhláškou tohoto zákona.⁴

---

⁴ NĚMEC, M. *Postup policie při odhalování, vyšetřování a předcházení pytláctví*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2002. ISBN: 80-7251-097-5 s. 9-16.

3 Právní úprava trestného činu pytláctví v „de lege lata“ postihu

V právním systému České republiky jsou právní normou s nejvyšší právní silou mimo jiné ústavní zákony, mezi které řadíme i zákon číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve které je určena odpovědnost k přírodnímu bohatství ve článku 7: *“Stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství.”*⁵

Zvláštním právním předpisem, který se tematicky vztahuje ke zkoumané problematice je nepochybně zákon číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**trestní zákoník**“) a zákon číslo 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o myslivosti**“) a jejich prováděcí vyhlášky.

3.1 Skutková podstata trestného činu pytláctví

Tato podkapitola pojednává o rozboru skutkové podstaty trestného činu pytláctví. Tuto část lze nazvat jako odbornou. Na toto téma vypracovalo několik odborníků z odvětví trestního práva komentáře k jednotlivým ustanovením i k různým právním otázkám.

Jak již bylo uvedeno, skutková podstata trestného činu pytláctví byla v minulém i současném století několikrát upravena. V současné době je trestný čin pytláctví uveden v aplikaci ustanovení § 304 „trestního zákoníku“ a je zařazen v hlavě osmé mezi trestné činy proti životnímu prostředí. V původní verzi zákonodárce postihoval až ulovení zvířete, ale ustanovení novelizované v zákoně číslo 330/2011 Sb. účinné od 1. 12. 2011, se vrátilo k původní trestnosti neoprávněného „lovení“.⁶

Nemusí dojít přímo k ulovení či usmrcení zvěře, ale k dokonání činu již postačí samotné lovení. Jedná se o předčasně dokonaný delikt, protože jednání, které je materiálně pouze pokusem podle aplikace ustanovení § 21 „trestního zákoníku“, je

---

⁵ KLÍMA, K. *Komentář k Ústavě a Listině*. Plzeň: Aleš Čaněk, 2005. ISBN: 80-86898-44-X. s. 71.

⁶ ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní právo hmotné, 8., přepracované vydání*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN: 978-80-7552-358-7. s. 840.

povýšeno na dokonání. Avšak za podmínky, že jsou splněny všechny podmínky trestnosti, jako je například splnění podmínky minimální výše škody, tedy škody nikoli nepatrné.⁷

V současné době je v rámci „de lege lata“ účinné právní úpravy v oblasti trestního práva skutková podstata trestného činu pytláctví vymezena v intencích aplikace ustanovení § 304 „trestního zákoníku.“ Trestného činu pytláctví se může podle zmíněného ustanovení „trestního zákoníku“ dopustit kdokoli kdo neoprávněně loví zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné nebo je ukryje, na sebe nebo jiného převede nebo přechovává neoprávněně ulovenou zvěř nebo ryby v hodnotě nikoliv nepatrné, za což může být pachatel potrestán trestem odnětí svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

Dále dojde ke spáchání trestného činu pytláctví, podle uvedené aplikace ustanovení „trestního zákoníku“ pokud bude čin spáchán:

- členem organizované skupiny,
- získá-li takovým činem osoba pro sebe nebo pro jiného větší prospěch,
- spáchá-li takový čin jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost chránit životní prostředí,
- spáchá-li takový čin zvlášť zavrženíhodným způsobem, hromadně účinným způsobem nebo v době hájení,
- pokud byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán,

za což může být pachatel potrestán trestem odnětí svobody na šest měsíců až pět let, peněžitým trestem nebo propadnutím věci.⁸

3.1.1 Objekt

„Objektem tohoto trestného činu je zájem na ochraně jedné ze specifických složek životního prostředí – živé přírody, zvěře a ryb, před neoprávněnými zásahy závažnější povahy v podobě protiprávního lovu.“⁹

---

⁷ DRAŠTÍK, A., FREML, R., DURDÍK, T., RŮŽIČKA, M. *Trestní zákoník, komentář, II. díl.* Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN: 978-80-7478-790-4. s. 2491.

⁸ DRAŠTÍK, A., FREML, R., DURDÍK, T., RŮŽIČKA, M. *Trestní zákoník, komentář, II. díl.* Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN: 978-80-7478-790-4. s. 2490.

V současnosti je druhový objekt tohoto trestného činu zařazen v hlavě osmé trestního zákoníku, tedy patří mezi trestné činy proti životnímu prostředí.

3.1.2 Objektivní stránka

Objektivní stránka tohoto trestného činu je tvořena dvěma alternativními formami:

- a) neoprávněným lovením zvěře nebo ryb (v hodnotě nikoli nepatrné)*
- b) ukrytím, převedením nebo přechováváním neoprávněně ulovené zvěře nebo ryb (v hodnotě nikoli nepatrné).¹⁰*

Jedním ze znaků je způsobení škody nikoli nepatrné.

Ještě před několika měsíci trestní zákoník stanovil výši nikoli nepatrné škody minimálně ve výši 5000,-Kč. „Trestní zákoník“, byl však novelizován zákonem číslo 333/2020 Sb. s účinností od 1. října 2020. Tato novela se týkala i hranice výše škody uvedené v aplikaci ustanovení § 138 „trestního zákoníku“. Novelou byla výše škody zdvojnásobena. Tedy škoda nikoli nepatrná je v současné době nejméně 10 000,-Kč.

Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, připravil na podnět Ministerstva zemědělství „Sazebník minimálních hodnot upytlačené zvěře podle druhu, pohlaví a věku“. Tento má sloužit především pro účely Policie České republiky, pro první ohodnocení upytlačené zvěře a orientační posouzení toho, zda se jedná o trestný čin nebo přestupek. Hodnota zvěře je určena prostřednictvím minimálních nákladů na vrácení jedince téhož druhu do honitby.¹¹ Tento sazebník je uveden v příloze I.

Pro posouzení hodnoty zvěře trofejové je potřeba připočítat k samotné hodnotě zvěře i hodnotu trofeje. Toto pro orgány činné v trestním řízení zpravidla vypracuje soudní znalec.

---

⁹ NOVOTNÝ, F. *Trestní zákoník 2010*. Praha: Eurounion, 2010. ISBN: 978-80-7317-084-4. s. 642.

¹⁰ ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní právo hmotné, 8., přepracované vydání*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN: 978-80-7552-358-7. s. 840.

¹¹ ČESKO. VÝZKUMNÝ ÚSTAV LESNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ A MYSLIVOSTI. *Sazebník minimálních hodnot upytlačené zvěře podle druhu, pohlaví a věku* [online]. [cit.22.1.2021]. Dostupný na <http://www.myslivost.cz/omsceskykrumlov/getattachment/Metodicke-pokyny/Sazebnik-cen-zvere.pdf.aspx>

Neoprávněným lovením se rozumí jednání provedené bez povolení, nebo v rozporu s takovým povolením. Jednání je v rozporu s ustanoveními uvedenými v části páté, pojednávající o mysliveckém hospodaření a lovu, kde v hlavě šesté a zejména v aplikaci ustanovení § 64 odstavec 1 „zákona o myslivosti“, jsou uvedeny všechny potřebné dokumenty, které musí mít osoba, jež loví zvěř, u sebe. Jednání musí dále směřovat k odstřelu zvěře, jako je například čekání na zvěř na posedu nebo jinému usmrcení.¹²

Neoprávněným lovem se rozumí i lov mimo stanovenou dobu lovu, kterou ukládá vyhláška Ministerstva zemědělství číslo 245/2002 Sb., o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu, ze dne 7. června 2002.

V době lovu došlo k podstatné změně, a to změnou uvedené vyhlášky vyhláškou číslo 323/20219 Sb., ze dne 29. listopadu 2019, s účinností od 1. 1. 2020, kterou se do vyhlášky číslo 245/2002 Sb. vložil aplikaci ustanovení § 2a. Avšak změna v době lovu je časově omezena, a to od 1. ledna 2020 do 31. března 2025. Úplné znění vyhlášky upravující dobu lovu zvěře v současné době je zařazena v příloze II.

Změna doby lovu bezpochyby vyvolala mezi myslivci řadu emocí, jelikož podle novely výše uvedené vyhlášky se prodloužily doby lovu spárkaté zvěře. Další výjimku má lov daňka skvrnitého, jelena evropského, muflona, siku japonského a srnce obecného, kterého lze do dvou let věku lovit celoročně.

Rozšíření doby lovu spárkaté zvěře bylo zavedeno především k ochraně nově vysázených stromů na holinách po vytěženém dříví po kůrovcové kalamitě, jelikož právě mladé stromky spárkatá zvěř ráda okusuje a způsobuje výrazné škody. Prodloužení doby lovu Ministerstvo zemědělství považuje jako možnost k regulaci zvěře v honitbách, kde je to nezbytné, nikoli jako povinnost využít celou dobu lovu.¹³

Forma ukrytí, převedení nebo přechovávání neoprávněně ulovené zvěře nebo ryb v hodnotě nikoli nepatrné, se překrývala s trestným činem podílnictví podle aplikace

---

¹² DRAŠTÍK, A., FREML, R., DURDÍK, T., RŮŽIČKA, M. *Trestní zákoník, komentář, II. díl*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN: 978-80-7478-790-4. s. 2491.

¹³ BÍLÝ, V. Obnovu lesů zničených kůrovcem zajistí i prodloužení doby lovu. *In Eagri 2019*. Tisková zpráva Ministerstva zemědělství. Praha 6.12.2019 [online]. [cit.22.1.2021]. Dostupné z: <http://eagri.cz/public/web/mze/tiskovy-servis/tiskove-zpravy/x2019-obnovu-lesu-znicenych-kurovcem-zajisti-i.html>.

ustanovení § 214 „trestního zákoníku“¹⁴, avšak tento trestný čin byl zrušen ke dni 31. 1. 2019.

“Ukrytím se rozumí, že pachatel zvěř nebo ryby odstraní z dosahu možného odhalení.

Přechováváním je jakýkoliv způsob držení ulovené zvěře nebo ryb. Pachatel je nemusí mít přímo u sebe, v místě bydliště nebo na pracovišti, postačí, pokud je má ve své moci.

Převedením se rozumí jakýkoliv převod – převod, darování, výměna, důvod převedení není podstatný.”¹⁵

„Zákon o myslivosti“ dále vymezuje důležité pojmy, které je třeba znát při posuzování oprávněnosti lovu. Pojem myslivost je uveden v aplikaci ustanovení § 2 písmeno a) „zákona o myslivosti“ a je to „soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví.“¹⁶

Zvěři se podle „zákona o myslivosti“ rozumí „obnovitelné přírodní bohatství představované populacemi druhů volně žijících živočichů.“¹⁷ Zákon stanoví, které druhy zvěře nelze lovit a druhy zvěře, které lze obhospodařovat lovem.

3.1.3 Subjekt

„Subjektem tohoto trestného činu může být kdokoli, a to i osoba, která má oprávnění k výkonu myslivosti.“¹⁸

---

¹⁴ DRAŠTÍK, A., FREML, R., DURDÍK, T., RŮŽIČKA, M. *Trestní zákoník, komentář, II. díl.* Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN: 978-80-7478-790-4. s. 2492.

¹⁵ JELÍNEK, J. a kol. *Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část. 4. Vydání.* Praha: Leges, 2014. ISBN: 978-80-7502-044-4. s. 797.

¹⁶ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti. Komentář.* Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN: 978-80-7478-781-2. s. 6.

¹⁷ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti. Komentář.* Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN: 978-80-7478-781-2. s. 6.

¹⁸ ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní právo hmotné, 8., přepracované vydání.* Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN: 978-80-7552-358-7. s. 841.

Oprávněná osoba se trestného činu pytláctví dopustí, pokud nedodrží právní předpisy, které jí ukládá nebo zakazuje zákon o myslivosti a jeho prováděcí vyhlášky.

Pojem pachatele ustanovuje aplikace § 22 „trestního zákoníku“, který svým jednáním naplnil skutkovou podstatu trestného činu v příslušném ustanovení zvláštní části trestního zákoníku. Dle aplikace ustanovení § 113 „trestního zákoníku“ je pachatelem i spolupachatel podle aplikace ustanovení § 23 „trestního zákoníku“ i účastník podle aplikace ustanovení § 24 „trestního zákoníku“, pokud nevyplývá z jednotlivých ustanovení něco jiného, kdy se tyto pojmy od sebe navzájem odlišují. „Trestní zákoník“ původně vycházel jen z trestní odpovědnosti fyzické osoby, ale v současné době může být pachatelem i právnická osoba. Trestné činy, kterých se může dopustit právnická osoba, jsou uvedeny zákonodárcem v aplikaci ustanovení § 7 zákona číslo 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o trestní odpovědnosti právnických osob**“).

Pachatel musí být vždy trestně odpovědný. Fyzická osoba musí dovršit zákonem stanovený věk patnácti let a musí být přičetná. Dále musí rozpoznat protiprávnost svého jednání, ovládat jej a být svobodný ve svém rozhodování, protože projevuje svou vůli. V případě mladistvého se posuzuje rozumová a mravní vyspělost, zda mladistvý mohl rozpoznat protiprávnost svého činu a ovládat své jednání. Z tohoto důvodu jsou tyto znaky označovány jako obligatorní (povinné) znaky skutkové podstaty trestného činu.

V rámci výkladového ustanovení pachatele vzhledem k jeho věku, pachatel, který v době spáchání trestného činu nedovršil patnáctého roku věku, a tudíž není trestně odpovědný ve smyslu aplikace ustanovení § 25 „trestního zákoníku“, není trestně odpovědný a jeho čin se nazývá čin jinak trestný.

U pachatele trestného činu můžeme dále posuzovat vlastnosti vztahující se k jeho osobnosti, jako jsou polehčující okolnosti, například, že pachatel spáchal čin ve věku blízkém mladistvých podle aplikace ustanovení § 41 písmeno f) „trestního zákoníku“, nebo vedl před spáchání trestného činu řádný život podle aplikaci ustanovení § 41 písmeno o) „trestního zákoníku“. Dále můžeme posuzovat přitěžující okolnosti pro pachatele. Například, že pachatel spáchal čin surovým, nebo trýznivým způsobem, zákeřně, se zvláštní lstí nebo jiným obdobným způsobem ve smyslu aplikace ustanovení

§ 42 písmeno c) „trestního zákoníku“ nebo recidiva podle aplikace ustanovení § 42 písmeno p) „trestního zákoníku“.

V praxi vystupovaly v množství případů i právnické osoby jako nástroj páčání trestných činů. Přijetím „zákona o trestní odpovědnosti právnických osob“, který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2012, zákonodárce vymezil výčet trestných činů, kterých se může dopustit právnická osoba, a to v aplikaci ustanovení § 7 uvedeného zákona, avšak trestný čin pytláctví podle aplikace ustanovení § 304 „trestního zákoníku“, zde uveden není.¹⁹

Asi těžko si představíme právnickou osobu jako například společnost s ručeným omezením, která neoprávněně loví zvěř, tedy jako „pytláka lovce“. Lze si však představit tuto společnost, která například provozuje hostinskou činnost, a která ten, který ukryje, sebe nebo jiného převede nebo přechovává neoprávněně ulovenou zvěř.

Ve smyslu aplikace ustanovení § 8 „zákona o trestní odpovědnosti právnických osob“ k jednání právnické osoby uvádí, že trestný čin je spáchán právnickou osobou, pokud dojde k jednání fyzické osoby jejím jménem, nebo v jejím zájmu, nebo v rámci její činnosti. Toto jednání může být právnické osobě přičítáno dle aplikace ustanovení § 8 odstavce 2 „zákona o trestní odpovědnosti právnických osob“.²⁰

3.1.4 Subjektivní stránka

„Subjektivní stránka charakterizuje trestný čin z hlediska jeho vnitřní stránky, z pohledu psychiky pachatele. Jediným obligatorním znakem skutkové podstaty trestného činu je zavinění. Fakultativní znaky jsou především pohnutka, cíl a záměr trestného činu.“²¹

---

¹⁹ ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní právo hmotné, 8., přepracované vydání*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN: 978-80-7552-358-7. s. 149-156.

²⁰ SLOBODNÍK, M. *Myslivość 1/2016* [online]. [cit. 2021-1-13]. Dostupné z: <https://myslivość.cz/Casopis-Myslivość/Myslivość/2016/Leden-2016/Trestni-odpovednost-pravnickych-osob-v-pripadech-p>.

²¹ ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní zákoník II, komentář*. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN: 978-80-7400-178-9. s. 179.

K trestní odpovědnosti za trestný čin hovoří „trestní zákoník“, že „*k trestní odpovědnosti za trestný čin je třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti.*“²²

Forma zavinění se rozlišuje na zavinění úmyslné a z nedbalosti. Úmyslné zavinění dále můžeme rozdělit na úmysl přímý a úmysl nepřímý. Zavinění z nedbalosti dělíme na nedbalost vědomou a nedbalost nevědomou.

Vzhledem k tomu, že v základní skutkové podstatě trestného činu pytláctví podle aplikace ustanovení § 304 „trestního zákoníku“, není uvedeno, že postačí zavinění z nedbalosti, jde o úmyslný trestný čin. Pachatel naplní skutkovou podstatu tohoto trestného činu, pokud jedná úmyslně. „*Není třeba, aby pachatel jednal v úmyslu si skolenou zvěř či ulovené ryby ponechat.*“²³

3.2 Kvalifikovaná skutková podstata

Kvalifikovaná skutková podstata rozšiřuje základní skutkovou podstatu, která je uvedena zpravidla v prvním odstavci. Kvalifikovaná skutková podstata je pak uvedena ve druhém a následujících odstavcích zvláštní části trestního zákoníku.

Kvalifikovaná skutková podstata trestného činu pytláctví v rámci „de lege lata“ účinné právní úpravy aplikace ustanovení § 304 „trestního zákoníku“ je zákonodárcem vymezena tak, že dojde ke spáchání trestného činu pytláctví, podle uvedené aplikace ustanovení „trestního zákoníku“ pokud bude čin spáchán:

- členem organizované skupiny,
- získá-li takovým činem osoba pro sebe nebo pro jiného větší prospěch,
- spáchá-li takový čin jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost chránit životní prostředí,
- spáchá-li takový čin zvlášť zavrženíhodným způsobem, hromadně účinným způsobem nebo v době hájení,

---

²² ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní právo hmotné, 8., přepracované vydání*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN: 978-80-7552-358-7. s. 179.

²³ ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní zákoník II, komentář*. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN: 978-80-7400-178-9. s.2754.

- pokud byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán,²⁴

Jestliže čin spáchá pachatel jako člen organizované skupiny, jedná se o přitěžující okolnost ve smyslu aplikace ustanovení § 42 písmeno o) „trestního zákoníku“. Za organizovanou skupinu lze považovat „*sdružení nejméně tří trestně odpovědných osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy a v důsledku čehož se jeho činnost vyznačuje jistou plánovitostí, koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení činu a tím i jeho nebezpečnost pro společnost.*“²⁵ V tomto případě musí být skutek spáchán ve formě úmyslu.

Pokud činem získá pachatel pro sebe nebo jiného větší prospěch, vychází se při určení výše škody z aplikace ustanovení § 138 odstavce 1, kde je jako škoda větší uvedena škoda nejméně 100 000,-Kč a také z odstavce 2 tohoto ustanovení, kde je uvedeno určení výše prospěchu. Není nutné, aby pachatel prospěch získal jen pro sebe, ale postačí, aby jej získal pro jiného. S odkazem na aplikaci ustanovení § 17 písmeno a) „trestního zákoníku“ postačí zavinění z nedbalosti.²⁶

„Prospěch může mít materiální i nemateriální povahu (např. paroží na trofej).“²⁷

Osobou, která má zvlášť uloženou povinnost chránit životní prostředí je například myslivecká stráž, která má konkrétní postavení, povinnosti a oprávnění.

V souladu s aplikací ustanovením § 17 písmeno b) „trestního zákoníku“, postačí zavinění z nedbalosti, je však třeba, aby pachatel věděl, že má zvlášť uloženou povinnost.

V tomto případě může soudce přihlédnout k přitěžujícím okolnostem ve smyslu aplikace ustanovení § 42 písmeno e) „trestního zákoníku“.

Spáchá-li pachatel čin zvlášť zavrženíhodným způsobem, tento čin spáchá v rozporu s aplikací ustanovení § 45 „zákonu o myslivosti“, tedy spáchá čin jedním ze

---

²⁴ DRAŠTÍK, A., FREML, R., DURDÍK, T., RŮŽIČKA, M. *Trestní zákoník, komentář, II. díl.* Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN: 978-80-7478-790-4. s. 2490.

²⁵ ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní zákoník II, komentář.* Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN: 978-80-7400-178-9. s. 2755.

²⁶ DRAŠTÍK, A., FREML, R., DURDÍK, T., RŮŽIČKA, M. *Trestní zákoník, komentář, II. díl.* Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN: 978-80-7478-790-4. s. 2493.

²⁷ ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní zákoník II, komentář.* Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN: 978-80-7400-178-9. s. 2755.

zakázaných způsobů lovu, který může být pro zvěř trýznivý. Přehled zakázaných způsobů lovu zvěře je uveden v příloze III.

Ke spáchání činu hromadně účinným způsobem může dojít například při rybolovu za pomoci výbušnin nebo elektrického proudu. Dále za použití technického prostředku umožňujícího ulovit větší množství zvěře nebo ryb. Čin je spáchán v době hájení, tedy v rozporu s účinnou vyhláškou Ministerstva zemědělství číslo 245/2002 Sb., ze dne 7. června 2002 o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu nebo zda se jedná o chráněné živočichy podle jiného právního předpisu. Tato vyhláška je uvedena v příloze II.

Zde postačí zavinění z nedbalosti, s odkazem na aplikaci ustanovení § 17 písmeno b) „trestního zákoníku“.²⁸

„Odsouzením za takový čin se rozumí odsouzení za trestný čin mající znaky pytláctví podle § 304. Není třeba, aby došlo k výkonu trestu, byť jen zčásti. Ohledně odsouzení, které zakládá zpětnost, se nesmí v době rozhodování (ex nunc), a to i případně před odvolacím soudem, na pachatele hledět jako by odsouzen nebyl.

Potrestáním se rozumí předchozí trestní postih, kdy pachatel byl nejenom odsouzen, ale i vykonal alespoň zčásti uložený trest, pokud výkon trestu nebo samotná právní moc rozsudku, kterým byl trest uložen, nemá za následek to, že se na něho hledí, jako by odsouzen nebyl. Předchozím trestem může být jakýkoli trest, tedy nejenom trest odnětí svobody. Může se jednat např. o peněžitý trest nebo propadnutí věci.

K odsouzení nebo potrestání muselo dojít v posledních třech letech. U „odsouzení“ je rozhodující právní moc rozsudku, kdežto u „potrestání“ okamžik výkonu trestu, upuštění od výkonu trestu, okamžik podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, podmíněného upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti nebo zákazu pobytu, prominutí trestu nebo jeho zbytku na základě milosti, amnestie apod.“²⁹

---

²⁸ DRAŠTÍK, A., FREML, R., DURDÍK, T., RŮŽIČKA, M. *Trestní zákoník, komentář, II. díl*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN: 978-80-7478-790-4. s. 2493 - 2494.

²⁹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II, komentář*. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN: 978-80-7400-178-9. s. 2756.

4 Právní úprava problematiky pytláctví v rovině správněprávní

Přestupek je společensky škodlivý protiprávní čin. Avšak oproti trestnému činu bude rozdíl ve výši společenské škodlivosti, která bude u přestupku rozhodně nižší. Pokud se bude jednat o přestupek, bude v zákoně přímo uvedeno, že se o přestupek jedná.

V nedávné minulosti byly přestupky upraveny v zákoně číslo 200/1990 Sb., o přestupcích. V tomto zákoně byl neoprávněný lov zvěře zařazen mezi přestupky na úseku zemědělství a myslivosti podle ustanovení § 35 odstavec 1 písmeno f) zde citovaného zákona. Tento zákon byl zákonodárcem zrušen a návazně jej nahradil zákon číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení v nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o odpovědnosti za přestupky**“), který nabyl účinnosti dne 1. 7. 2017. A zákon číslo 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o některých přestupcích**“), s nabytím účinnosti dne 1. 7. 2017. Tyto zákony však pozbyly ustanovení o přestupcích na úseku myslivosti, jelikož tyto přestupky byly implementovány do „zákona o myslivosti“, a to zákonem číslo 183/2017 Sb., s účinností od 1. 7. 2017.

Tímto zákonem byla do zákona o myslivosti vložena ustanovení o přestupcích. V současné době je „zákon o myslivosti“ speciální právní normou, ve které jsou uvedeny přestupky, kterých se mohou dopustit fyzické i právnické osoby. Je nutné z tohoto zákona čerpat i při posuzování naplnění základní skutkové podstaty trestného činu pytláctví podle aplikace ustanovení § 304 „trestního zákoníku“, ve které hraje podstatnou roli, jak již bylo uvedeno v předchozí kapitole, výše škody.

Konkrétně se o přestupcích hovoří v aplikaci ustanovení § 63 „zákona o myslivosti“, který pojednává o přestupcích fyzických osob. Dále v aplikaci ustanovení § 64 „zákona o myslivosti“, kde jsou uvedeny přestupky právnických osob. V aplikaci ustanovení § 64a „zákona o myslivosti“ jsou uvedena společná ustanovení k přestupkům uvedeného zákona. Výčty možných přestupků jsou poměrně obsáhlé. Nicméně pokud lze hovořit o korespondujícím přestupku k trestnému činu pytláctví ve smyslu aplikace ustanovení § 304 „trestního zákoníku“, lovu se může dopustit jen

fyzická osoba, která zvěř ulovila, například odstřelem v rozporu s jednotlivými ustanoveními podle „zákona o myslivosti“.

Fyzická osoba se dopustí neoprávněného lovu zvěře ve smyslu aplikace ustanovení § 63 odstavec 1 písmeno b) „zákona o myslivosti“ tím, že v rozporu s ustanovením § 48a téhož zákona loví zvěř bez povinných náležitostí stanovených v aplikaci ustanovení § 46 „zákona o myslivosti“, přičemž aplikace ustanovení § 48a „zákona o myslivosti“ neoprávněný lov zakazuje.

Zákonodárce ustanovením aplikace § 46 „zákona o myslivosti“ určil povinnost jakékoli osobě, která „loví zvěř, musí mít u sebe lovecký lístek, povolenku k lovu a potvrzení o povinném pojištění; při lovu se zbraní též zbrojní průkaz a průkaz zbraně a při lovu s loveckým dravcem jeho evidenční kartu. Tyto průkazy je povinen ten, kdo loví zvěř, předložit na požádání orgánu policie, orgánu státní správy myslivosti, mysliveckému hospodáři a myslivecké strážci příslušné honitby.

*Povolenky k lovu vydává a podepisuje uživatel honitby na tiskopisech, které k tomuto účelu pořídil. Pro osoby lovící na společném lovu může povolenku k lovu nahradit seznam osob, které se jej účastní, (hromadná povolenka k lovu). Uživatel honitby je povinen evidenci vydaných povolenek včetně jejich vzorů archivovat nejméně 3 roky od skončení jejich platnosti.*³⁰

Bez dokladů uvedených v aplikaci ustanovení § 46 odstavec 1 „zákona o myslivosti“, nelze provádět lov, neboť ten, kdo chce lovit oprávněně, musí disponovat všemi těmito doklady. V povolenke k lovu, kterou vydává uživatel honitby, je uveden druh zvěře, případně věková třída zvěře. Pokud osoba loví zvěř, která není uvedena v povolenke k lovu, tuto zvěř loví neoprávněně. Stejně tak by tomu bylo, kdyby osoba lovila zvěř v jiné honitbě, ve které jí uživatel honitby nevystavil povolenku k lovu.

Podmínky pro získání a vydání povolenky k lovu, loveckého lístku a povinného pojištění určuje „zákon o myslivosti“ a jeho prováděcí vyhlášky. Podmínky pro získání a vydání zbrojního průkazu a vydání průkazu zbraně zase upravuje zákon číslo 119/2002 Sb., zákon o zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů a jeho prováděcí vyhlášky.

---

³⁰ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN: 978-80-7478-781-2. s. 190.

„Zákon o myslivosti“ pamatuje i na možnost, kdy je třeba vstoupit do sousední honitby s loveckou zbraní, kde povolenku k lovu osoba vystavenou nemá. Toto je uvedeno v aplikaci ustanovení § 43 „zákona o myslivosti“ a jedná se o dohledávku nebo dosled poraněné zvěře, která přeběhne nebo přeletí do cizí. Avšak do sousední honitby se zbraní i s loveckým psem smí za tímto účelem vstupovat jen v nezbytné míře a po předchozím vyrozumění uživatele cizí honitby, který se může dohledávky zvěře zúčastnit. Uživatel cizí honitby je povinen umožnit dohledávku poraněné zvěře. Dohledaná zvěř pak patří uživateli honitby, ze které přeběhla. Za splnění podmínek uvedených v tomto ustanovení se pak nejedná o neoprávněný lov.

Dalším přestupkem, kterého se může dopustit fyzická osoba, jenž je přímo spojený s lovem zvěře, je přestupek podle aplikace ustanovení § 63 odstavec 2 „zákona o myslivosti“ s odkazem na aplikaci ustanovení § 49 uvedeného zákona, kde je určen způsob kontroly ulovené zvěře, který stanoví, že *„každý kus ulovené nebo nalezené užitkovatelné zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou; zúčtovatelné plomby vydává uživatelům honiteb orgán státní správy myslivosti. U ostatní zvěře ulovené na společných lovech musí být při přepravě více než 10 kusů vystaven uživatelem honitby lístek o původu zvěře; to platí i u zvěře dohledané po provedení společného lovu.*

*Vyhláška stanoví druhy plomb, lístků o původu zvěře, způsoby jejich výdeje, evidence, připevnování, snímání a podobně.*³¹

Tuto plombu vydává státní orgán myslivosti. Plomba musí být nesnímatelným způsobem připevněna na Achillovu šlachu libovolného zadního běhu (končetiny) nebo za libovolné žebro.

Za výše uvedené přestupky může být podle aplikace ustanovení § 63 odstavec 3 písmeno b) „zákona o myslivosti“, uložena pokuta až 30 000,-Kč.

Co se týče odpovědnosti za přestupek fyzické osoby, postačí zavinění z nedbalosti, pokud zákon výslovně neuvede, že je třeba úmyslného zavinění.³²

---

³¹ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN: 978-80-7478-781-2. s. 202.

³² BOHADLO, D. a kol, *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. ISBN: 978-80-7598-052-6. s. 93.

5 Kriminologické konsekvence trestného činu pytláctví

Charakteristika pytláctví z hlediska kriminalistiky je nepochybně jeden ze směrů vedoucí k dopadení pachatele a jeho následného potrestání. Toto hledisko se podstatně zejména pro policejní orgán, které bude na místě činu zjišťovat a zajišťovat kriminologické stopy, po jejichž vyhodnocení a charakteru spáchání činu, bude moci typovat osobnost pachatele. S profilem osoby pachatele jsou dále spjaty typické způsoby spáchání činu, samotná osobnost pytláka, druh zvěře, které pytlák loví, jeho motiv, použité prostředky a časovou a místní charakteristiku pytláctví.

Samotná kriminologická charakteristika pytláctví je „*popisem kriminologicky relevantních vlastností trestného činu spáchaného neoprávněným zásahem do cizích práv lovem zvěře nebo ryb, popřípadě též některými formami trestné součinnosti spočívající v ukrytí neoprávněně ulovené zvěře či ryb, v jejich převedení na sebe či jiného nebo v jejich pouhém přechovávání.*“³³

5.1 Způsoby páchaní pytláctví

Způsoby páchaní pytláctví jsou různé a jejich forma je převážně latentní, protože k páchaní dochází odborným způsobem, za využití moderních nebo speciálně upravených zbraní.

V případě více pachatelů se tak i zkracuje čas pobytu v lese, což také znesnadňuje jejich odhalení. Je to zejména tím, že jejich úkoly jsou jasně rozdělené mezi jednotlivé členy. Střelec vyhledá a skolí zvěř, předá informace o místě skolení skupině, která na místo přijede vozidlem, zvěř naloží a převezve na předem určené místo, kde je zvěř další skupinou rychle vyvrhuta a převezena k odběrateli. Každá skupina se poté postará o zahlazení stop.

V dané problematice se můžeme zaměřit na cíl pachatele, díky kterému poté můžeme případně tvořit vyšetřovací verze a získat informace o osobnosti pachatele.

---

³³ MUSIL, J. a kol. *Kriminalistika, vybrané problémy teorie a metodologie*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001. ISBN: 80-7251-080-0. s. 176.

5.1.1 Lov pro maso

Jedním z možných cílů je lov zvěře pro maso, které může pachatel použít pro vlastní potřebu nebo toto maso prodat a získat tak finanční prostředky.

K prodeji bude docházet zejména do restaurací a jiných pohostinských zařízení, výkupu zvěřiny nebo soukromým zpracovatelům a výrobcům masných výrobků. V České republice je zvěřina považována za delikatesu a v současné době by mohla být žádanější i proto, že se nejedná o maso o uzavřeného chovu a vzhledem k dnešním stravovacím trendům jí hodně laiků může považovat jako BIO potravinu, která je ekologicky nezávadná. Tento způsob prodeje upytlačené zvěřiny však může být pro koncového uživatele velice nebezpečný.

Jelikož není dodaná zvěřina prohlédnuta veterinářem nebo u ní nejsou provedeny povinné testy, může tak, při nedostatečné úpravě zavadového masa dojít k vážnému onemocnění strážníka nemocemi zvěře, které jsou přenosné na člověka³⁴.

Jedná se hlavně o:

- salmonelózu (bakteriální onemocnění u všech savců, ptáku i plazů),
- tuberkulózu (bakteriální onemocnění u všech druhů srstnaté i pernaté zvěře),
- brucelózu (bakteriální onemocnění zejména u zajíců),
- tularémii (bakteriální onemocnění zejména u zajíců, označována také jako zaječí mor),
- trichinelózu (velmi nebezpečná i smrtelná svalová parazitóza u masožravců, hlodavců i všežravců, zejména u divokých prasat – povinné veterinární vyšetření)
- listeriózu (bakteriální onemocnění postihující centrální nervový systém u srnčí a jelení zvěře, divokých prasat, zajíců i ptáků)³⁵.

---

³⁴ MUSIL, J. a kol. *Kriminalistika, vybrané problémy teorie a metodologie*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001. ISBN: 80-7251-080-0. s. 176-178.

³⁵ VODŇANSKÝ, M. *Hygienu zvěřiny. 1. vydání*. Zlín: Graspo CZ, 2009. ISBN: 978-80-7305-073-3. s. 101-143.

Pachatelé tohoto způsobu pytláčení vykonávají tuto protiprávní činnost celoročně, neboť neřeší, zda usmrtí samce s nedovyvinutým parožím či březí samici a už vůbec neřeší zákonem stanovenou dobu lovu jednotlivých druhů zvěře.

Na místech činu tohoto způsobu neoprávněného lovu jsou zpravidla **trasologické** stopy obuvi pytláků a stopy po pneumatikách automobilu, kterým na místo pachatel nebo pachatelé přijeli.

Dále **balistické** stopy v podobě vystřelených nábojnic a ve výjimečných případech i střelu, kterou lze najít v těle usmrcené zvěře v případě, že ji pachatel zanechal na místě nebo v zemi, či například v kmeni stromu, je-li známo místo, kde došlo k nástřelu.

Na místě můžeme zjistit **biologické** stopy v podobě krve zvěře, srsti, části tkáně a části kostí. V některých případech můžeme nalézt i celé vývrhy vnitřností.

Dále můžeme nalézt znaky tohoto způsobu pytláctví na koncových místech u samotného odběratele. Jedná se například o rozporcované kusy zvěřiny, ke kterým nemá osoba příslušné faktury. Nebo u nálezu celého kusu spárkaté zvěře, který není opatřen plombou. Můžeme rovněž nalézt zbytky těl zvěře v popelnících a kontejnerech u restaurací a jiných stravovacích zařízeních. Při těchto nálezech se zejména zaměříme na hlavy zvěře, které nesou stopy způsobené střelnou zbraní. Tato rána je totiž v myslivosti považována za neetickou a pytláci volí střelbu na hlavu z důvodu neporušení zvěřiny na těle zvěře.³⁶

5.1.2 Lov pro trofej

Dalším cílem pytláků je lov za účelem získání trofeje. Trofej si tak většinou ponechá pro vlastní potřebu nebo ji zpeněží, což je zpravidla na základě poptávky ze zahraničí nebo i tuzemských lovců, kterým se v lovu nedaří a jsou ochotni za trofej dobře zaplatit.

Tento způsob pytláčení je zaměřen na trofejové samce a to zejména jelení, daňčí, mufloní a srnčí zvěře, ale i lov chráněných ptáků jako jsou dravci nebo sovy, jejich těla se následně preparují a prodávají objednavateli. Tímto způsobem lovu je prováděn

---

³⁶ MUSIL, J. a kol. *Kriminalistika, vybrané problémy teorie a metodologie*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001. ISBN: 80-7251-080-0. s. 178-179.

významný zásah do přírodního bohatství, protože jde o zdravé a silné kusy zvěře, s pravidelným parožím a silným genofondem. Způsobené škody zde sahají řádově do desítek i stovek tisíc korun. Ceny trofeje jsou posuzovány bodovým hodnocením CIC. Pro orgány činné v trestním řízení vyčíslení vypracovává soudní znalec z oboru Lesní hospodářství, odvětví Myslivost.

Místem činu často bývají obory, neboť je zde zvěř, která je většinou trofejově hodnotná, koncentrovaná na relativně malém prostranství. V tomto případě je pro pytláka snazší takovou zvěř vyhledat.

V případě oznámení takového druhu pytláctví je výhodné začít pátrat po pachateli přímo na místě činu, kde došlo k usmrcení zvěře. Je z velké většiny případů ihned na první pohled zřetelný, jelikož u usmrceného kusu zvěře je odřezána jen hlava a zbytek je ponechán na místě. Pro pytláka je tak snazší odnést z místa pouze hlavu, rychle zmizet z honitby a následně vypreparovanou trofej zpeněžit. Stávají se i případy, že z usmrceného kusu zvěře kromě hlavy chybí i hodnotnější kusy zvěřiny, jako je například kýta, kterou pytlák použije pro svou potřebu. Samozřejmě jsou i případy, kdy chybí celý kus zvěře a v takovém případě není ihned jasné, s jakým cílem pytlák zvěř usmrtil a je nutné pracovat s více variantami.

Na takovém místě činu nalézáme hlavně **pachové stopy** pachatele, na které je vhodné nasadit služebního psa cvičeného na stopu, díky kterému nás může dovést až k místu, kde měl pachatel zaparkované vozidlo. Tyto stopy bývají kvalitní a dají nám informaci o rozvoru a rozchodu vozidla.

Dále na místě nalézáme **biologické stopy**, jako jsou úlomky kostí a části měkkých tkání a samozřejmě krve zvěře.

Na místě můžeme nalézt rovněž i **stopy balistické** v podobě vystřelené nábojnice, případně nábojnic. Tuto nalezneme zpravidla na stanovišti střelce, kterému je dobré věnovat větší pozornost, jelikož zde můžeme nalézt více stop vedoucí přímo k pachateli. Jedná se například o nedopalek cigarety, díky, které zkušený pachatel zjišťoval směr větru, zapomenuté vybavení jako je vábnička nebo lovecký nůž, na kterých můžeme nalézt **biologické stopy** pachatele.

Dalším vybavením na stanovišti střelce mohou být zapomenuté krytky čoček dalekohledu, či puškohledu, pouzdro na náboje včetně nábojů, díky kterým získáme

informace o ráži použité zbraně a další osobní vybavení pytláka, které zajistíme jako stopu věcnou a podrobíme jí dalšímu zkoumání odborným pracovištěm.

Trasologické stopy po obuvi nalezneme na příchodových a odchodových cestách, dále na cestě ze stanoviště střelce k usmrcené zvěři. Může se stát, že zvěř při zásahu odběhne ještě několik desítek metrů do houští a pytlák takovou zvěř musí v nepřehledném terénu hledat, čímž vytvoří další trasologické stopy. Na místě a jeho okolí nalezneme i stopy po tažení těla zvěře, kterou pytlák odtáhl do nějakého úkrytu, jako je pole se vzrostlou kukuřicí nebo houština v lesním porostu. Kvalita těchto stop záleží hlavně na době stáří a povětrnostních podmínkách. V případě ne zcela zřetelných stop obuvi je pro policejní orgán vhodné požádat o pomoc například mysliveckého hospodáře, který se ve stopách bude orientovat mnohem lépe než neškolený policista.

Zřídka bychom mohli nalézt i **biologické stopy** v podobě lidské krve a to v případě, že se pytlák při nešikovné manipulaci při odřezávání trofeje nebo vyvrhování zvěře řízne o nůž nebo o kost.³⁷

5.1.3 Lov z vášně

Podle názoru zpracovatele „práce“ je tento způsob neoprávněného lovu z výše uvedených ten nejvíce zavrženíhodný.

Takový pytlák často působí mnohem větší škody než u pytláctví s cílem získat maso nebo trofej, neboť jemu postačí, že zvěř usmrtí a ke zvěři ani nechodí a neodnáší ji. Je schopen ve velmi malý časový úsek skolit větší počet zvěře a to i za jednu „návštěvu“ honitby.

Na tento druh pytláctví často přijdou myslivci při obhlídce honitby až při nálezech těl zvěře nesoucí střílná poranění, která mohou být v různých stádiích rozkladu.

Nevýhodou u tohoto druhu je, že vzniká velmi malé množství stop a je tak obtížné dokázat případnému pachateli tento skutek.³⁸

---

³⁷ MUSIL, J. a kol. *Kriminalistika, vybrané problémy teorie a metodologie*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001. ISBN: 80-7251-080-0. s. 179-181.

³⁸ MUSIL, J. a kol. *Kriminalistika, vybrané problémy teorie a metodologie*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001. ISBN: 80-7251-080-0. s. 181.

5.2 Použité nástroje k páchání pytláctví

V minulosti probíhal neoprávněný lov zvěře chytáním do ok, želez, sítí, jam a jiných pastí. V současné době toto v naší zemi již běžné není. Nyní jednoznačně vládne používání střelných zbraní. Jedná se zejména o zbraně lovecké a sportovní. Dochází i k lovu nelegálně vyrobenými zbraněmi, sestavenými z částí součástek původní výroby nebo zcela vyrobených podomácku. V některých případech jsou tyto zbraně opatřeny tlumičem hluku výstřelu.

Dále jsou využívány mechanické zbraně, jako jsou luky nebo kuše. V současné době je dosti rozšířený sortiment velmi účinných zbraní s vysokou napínací silou a velká rozmanitost hrotů na šípy, včetně speciálně loveckých hrotů. Účinnost takových zbraní je na vzdálenost několika desítek metrů srovnatelná s účinností lovecké kulové zbraně. Taková zbraň je takřka bezhlučná, ale vyžaduje cvik střelce.

Dále mohou být využívány plynové zbraně, jako je vzduchovka, která je spíše využitelná k lovu pernaté zvěře nebo chráněných zpěvných ptáků či dravců.³⁹

---

³⁹ MUSIL, J. a kol. *Kriminalistika, vybrané problémy teorie a metodologie*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001. ISBN: 80-7251-080-0. s. 182-183.

6 Kriminalistické stopy spojené s problematikou pytláctví

Kriminalistická stopa je chápána jako „každá změna, která je v příčinné nebo jiné souvislosti s kriminalisticky relevantní událostí, existuje nejméně od svého vzniku do zjištění a je vyhodnotitelná současnými kriminalistickými metodami a prostředky“⁴⁰.

Kriminalistická stopa není stálá a působí na ní vnější faktory. Typické pro pytláctví tomu jsou povětrnostní podmínky jako déšť, sníh, vítr, slunce nebo mráz. Vše závisí také na čase, který uplynul od vzniku stopy. Dále také nesmíme zapomenout na pohybující se osoby nebo i ostatní zvěř, která může stopy znehodnotit. Kupříkladu i celé vývrhy zvěře mohou lišky zcela pozřít nebo odnést z místa stovky metrů daleko.

6.1 Paměťové stopy

Paměťové stopy vznikají vnímáním osoby daný jev, který se děje okolo pomocí svých smyslů. Hlavně to jsou zrak a sluch, ve specifických případech může jít i o čich, chuť a hmat. Takovéto stopy závisí hlavně na vlastnostech osoby, která má tyto stopy uchovány v paměti, na schopnosti jejího vnímání okolí a uchování vjemů v paměti.

Tyto stopy nemusí být trvalé a zpravidla se brzy vytrácí zejména detaily. Mají charakter krátkodobý, střednědobý a relativně trvalý. Člověk vnímá a pamatuje si spíše intenzivnější vjemy.

Dále je důležitá i schopnost člověka dostatečně reprodukovat informace uchované v paměti. Samotné vytváření paměti člověka vzniká biochemickou změnou v ribonukleové kyselině v mozku, což trvá několik hodin, která je způsobena zrakovým nebo sluchovým vjemem a následnou změnou ve struktuře bílkovin v nervovém systému, k čemuž dochází ve spánku a tím se vytváří dlouhodobá paměť, která je však u každého člověka různá.⁴¹

---

⁴⁰ MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika, 1. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2001. ISBN: 80-7179-362-0. s. 74

⁴¹ STRAUS, J., *Úvod do kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2004. ISBN: 80-86473-82-1. s. 91-93.

6.2 Materiální stopy

Jedná se o každou změnu vzniklou působením pachatele nebo jím použitým předmětem v okolí, vyjma lidského vědomí. Tyto stopy můžeme dále rozdělit podle nesoucí informace na:

- vnější stavbě objektu – stopy balistické, trasologické, daktyloskopické a další
- vnitřní stavbě objektu – biologické, chemické, pyrotechnické a další
- funkční a dynamické vlastnosti – stopy hlasu, chůze, bipedální lokomoce a další
- kombinované stopy – kombinace výše uvedeného, například daktyloskopická stopa s krví a podobně.⁴²

V následujících podkapitolách jsou blíže popsány kriminalistické stopy, se kterými se můžeme setkat při řešení problematiky pytláctví.

6.3 Trasologické stopy

„Trasologie je obor kriminalistické techniky, který se zabývá vyhledáváním, zajišťováním a zkoumáním stop nohou, obuvi, dopravních prostředků a stop dalších objektů podobného druhu. Trasologie zkoumá stopy těchto objektů, pokud jsou ve stopě zvýrazněny znaky vnější struktury (morfologické znaky). Je tedy naukou o stopách, která zkoumá stopu jako zobrazení vnější stránky předmětu za účelem identifikace těchto předmětů nebo ke zjištění skupinové příslušnosti a k objasnění všech okolností spojených se vznikem trasologické stopy.“⁴³

Trasologie dále zkoumá stopy způsobené částmi lidských těl, jako jsou zuby a uši, kolena, bosé nohy, dále způsobené oděvem, zvířaty, předměty, ovšem pokud se nejedná o stopy daktyloskopické nebo mechanoskopické.

Tyto stopy jsou dobrým nositelem informací o předmětu, který je vytvořil a o mechanismu jejich vzniku. Mohou být zdrojem informací i biologických

---

⁴² STRAUS, J., *Úvod do kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2004. ISBN: 80-86473-82-1. s. 93-95.

⁴³ KONRÁD, Z., PORADA, V., STRAUS, J., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika. Teorie, metodologie a metody kriminalistické techniky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2014. ISBN: 978-80-7380-535-7. s. 222.

a pohybových vlastnostech člověka, který je vytvořil. Pomohou k získání přehledu o celkové situaci i jednotlivých detailech.

Pro orgány činné v trestním řízení mají technickou i taktickou hodnou, protože mohou vést k identifikaci konkrétního objektu nebo ke zjištění příslušnosti k jednotlivé skupině objektů, díky kterým můžeme činit závěry vedoucí k dalšímu posunu ve vyšetřování protiprávního jednání. V takovém případě je třeba se zaměřit zejména na zkoumání mechanismu vzniku stopy, stanovit vhodné kriminalistické metody odhalování a zajištění stop a stanovit kritéria taktické hodnoty stopy, například k operativnímu pátrání.

Trasologické stopy vznikají v souvislosti vzájemného silového působení minimálně dvou objektů, přičemž vyvolávají určitou změnu a tím vytvářejí odraz. Bývá to zpravidla mezi nějakým povrchem a předmětem, který stopu vytvořil. Může tomu být však i naopak. Dále může dojít i k předání nebo přijetí hmoty, čímž vznikají navrstvené a odvrstvené stopy.

Zajišťování trasologických stop by měla provádět proškolení osoba s potřebným vybavením. Takovou osobou je zpravidla kriminalistický technik. Jedná se o proces fixace, aby nedošlo k poškození nebo znehodnocení stopy a ta mohla být odeslána ke zkoumání. Trasologické stopy se zajišťují fotograficky, pomocí daktyloskopické folie, elektrostatickým přenosem prachových částic, odlitím nebo i s nositelem stopy *in natura*.⁴⁴

Trasologické stopy se zkoumají nejčastěji vizuálním porovnáním a překrýváním. Kriminalistickým ústavem Praha byl zaveden systém TRASIS, neboli Trasologický informační systém. V tomto systému je obsažen katalog obuvi, který je očíslován a katalog kriminalistických stop. Tento počítačový systém porovnává jednotlivé stopy s katalogy obuvi. Jeho správcem je Kriminalistický ústav Praha a v rámci uživatelské úrovně je k dispozici jednotlivým Odborům kriminalistické techniky a expertiz v rámci krajů.⁴⁵

V souvislosti s pytláctvím se nejčastěji setkáme s trasologickými stopami plošnými, například na dřevěné podlaze posedu nebo stopami plastickými, které budou

---

⁴⁴ STRAUS, J., PORADA, V. *Kriminalistická trasologie*. Praha: Katedra kriminalistiky Policejní akademie České republiky, 2004. ISBN: 80-7251-160-2. s. 11-18.

⁴⁵ STRAUS, J., PORADA, V. *Kriminalistická trasologie*. Praha: Katedra kriminalistiky Policejní akademie České republiky, 2004. ISBN: 80-7251-160-2. s. 239-241.

vytvořeny v měkkém lesním podloží či na poli nebo ve sněhu. Zde se setkáme s otisky podešve pevné outdoorové obuvi.

Nesmíme opomenout ani na trasologické stopy usmrcené zvěře, pokud se její tělo nenalézá na místě a je třeba zjistit druh ulovené zvěře, z hlediska stanovení předběžné výše způsobené škody, což má vliv na právní kvalifikaci skutku. V takovém případě by byl nápomocný zkušený myslivec, který by vizuální prohlídkou stop určil druh zvěře. Dále je tato informace potřebná z hlediska kriminalistického za účelem vytvoření vyšetřovacích verzí (počet pachatelů, použité prostředky a podobně).

Je třeba si všimnout i stop po tažení těla usmrcené zvěře po odchodové cestě vedoucí k místu, kde měl připraven dopravní prostředek. Zde nalezneme další trasologické stopy vytvořené koly vozidla.

Jak již bylo uvedeno výše, zajištění těchto trasologických stop na místě činu může výrazně pomoci k bližšímu popisu pachatele, neboť z těchto stop mohou být zjištěny fyzické dispozice jako je váha, výška a pohybové vlastnosti.

6.4 Pachové stopy

Pachovými stopami se zabývá kriminalistická odorologie, která je „*odvětvím kriminalistické techniky zkoumajícím vznik, fyzikální vlastnosti a chemické složení pachu osob a věcí s cílem určit jeho skupinovou příslušnost nebo jeho individuální identifikaci.*“⁴⁶

Kriminalistická odorologie plní úkoly vyhledávání, zajišťování a zkoumání pachových stop, aby mohly sloužit jako důkaz. Vchází z toho, že každá člověk zanechá v místě svého pohybu pachovou stopu, která se po určitý čas na daném místě udrží. K tomuto se používají speciálně vycvičení psy, jejichž čich slouží jako biodetektor. Taková identifikace se v kriminalistice nazývá jako kriminalistická olfakce, neboli čichový vjem a je založená na porovnávání pachů. Kriminalistika v tomto směru vyčleňuje obor nazývaný kriminalistická olfaktorika, který je jediným oborem kriminalistické odorologie, jež lze využít u soudu jako důkazní prostředek.

---

⁴⁶ STRAUS, J., KOUBEK, M. *Kriminalistická odorologie*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2010. ISBN: 978-80-7380-238-7. s. 26.

Využití speciálně cvičeného služebního psa je velmi často využíváno při pátrání po „horké stopě“ pachatele, kdy je pes nejlépe do 24 hodin nasazen na stopu a je následně schopen určit odchodovou cestu z místa činu. Na celkovou dobu udržení pachové stopy a schopnosti psa se této stopy držet mají vliv například frekvence pohybu osob a vozidel, vytrvalý déšť, sněžení a silný vítr, kontaminace chemickými látkami jako jsou hnojiva postřiky hojně využívanými zemědělci.⁴⁷

Rozpoznávání pachu pomocí stroje, je v případě lidského pachu dosud ve vývoji a neexistuje spolehlivá metoda, která by mohla být uplatněna jako důkaz. Lidský pach je totiž ovlivněn zdravotním stavem člověka, stravovacími návyky, užíváním léků, pracovním i domácím prostředím, používáním deodorantů, šampónů a podobně. Takové stroje jsou používány v jiných odvětvích, než je kriminalistika. Uplatní se pro potřeby hasičů či horníků, jelikož jsou schopny detekovat úniky nebezpečných látek.⁴⁸

Zdrojem lidského pachu je pot a dech, proto je důležité vybrat správné místo nebo předmět, ze kterého budeme zajišťovat pachovou stopu. Zajištění stopy musí provádět proškolená osoba.

Provádí se pomocí sterilního textilního pachového snímače zvaného aratex, který se umístí na místo, ze kterého chceme zajistit pachovou stopu. Snímač se přikryje alobalem a nechá se minimálně 20 minut na daném místě a poté se vloží do uzavíratelné pachové konzervy, která je vyrobená ze skla. Při dopadení podezřelé osoby lze zajistit její pachový vzorek. Ten se odebírá tak, že se dané osobě přiloží sterilním nástrojem na každý bok pachový snímač a po minimálně 20 minutách se každý zvlášť uloží do pachové konzervy a zašle se na odborné pracoviště, bude podroben porovnání speciálně vycvičeným psem. U odběru tohoto vzorku nesmí být stejná osoba, která byla u zajištění pachové stopy z místa činu.

V současné soudní praxi jsou považovány pouze za podpůrný důkaz a je tak na osobním názoru soudce, zda vůbec nebo v jaké míře použije tuto stopu v dokazování.⁴⁹

---

⁴⁷ STRAUS. J., KOUBEK. M. *Kriminalistická odorologie*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2010. ISBN: 978-80-7380-238-7. s. 26-30

⁴⁸ STRAUS. J., KOUBEK. M. *Kriminalistická odorologie*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2010. ISBN: 978-80-7380-238-7. s. 89-90.

⁴⁹ STRAUS. J., KOUBEK. M. *Kriminalistická odorologie*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2010. ISBN: 978-80-7380-238-7. s. 46-48.

6.5 Biologické stopy

„Kriminalistická biologie je aplikovanou biologickou vědou, která slouží kriminalistické praxi vyhledáváním, zajišťováním, zkoumáním a vyhodnocováním biologických stop lidského, zvířecího nebo rostlinného původu.“⁵⁰

V praxi se jedná z většiny případů o biologické stopy lidského původu. Kriminalistická biologie slouží především k individuální identifikaci člověka, zejména analýzou DNA, která je velmi spolehlivá. Na individuální identifikaci osoby postačí velmi malé množství DNA. U rostlin a zvířat probíhá zkoumání pouze do té míry, než se zjistí, že se jedná skutečně o biologický materiál rostliny nebo zvířete.

Nevýhoda biologických stop spočívá ve vysokém riziku kontaminace, hlavně při malém množství zajištěného materiálu.

Biologický materiál můžeme rozdělit na krevní stopy, výměšky lidského těla (sekrety, sliny, pot, sperma), vzácněji se můžeme setkat s biologickou stopou v podobě mozkomíšního moku, potu, mateřského mléka, plodové vody nebo obsahu žaludku. V častějších případech se na místě činu vyskytuje moč, ale ta má spíše hodnotu z hlediska toxikologického než biologického. Dále můžeme narazit na trichologický materiál (vlasy, nehty, chlupy, řasy).

Dalším způsobem rozdělení je podle způsobu oddělení od těla:

- samovolně odloučený materiál (exkrementy, výměšky, vypadané vlasy a chlupy)
- násilně odloučený materiál (způsobené lékařským zákrokem, vytržené vlasy a chlupy, krev, kůže a nehty)

Dále ze zaniklého organismu (mrtvolý a jejich části, kosterní nálezy).

---

⁵⁰ MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika, 2. přepracované vydání*. Praha: C. H. Beck, 2004. ISBN: 80-7179-878-9. s. 169.

Zajištění stop musí opět provádět vyškolená osoba, která musí při jejich zajišťování dodržet určité zásady:

- biologickou stopu zajistit jako první
- používat latexové rukavice, případně jednorázový ochranný oblek včetně roušky
- nikdy se stopy nedotýkat holýma rukama
- dbát na čistotu nástrojů, kterými stopu zajišťuje
- zajistit maximální množství, a pokud je to možné tak včetně nosiče stopy in natura

Pokud je stopa vlhká, nesmí se vysoušet na přímém slunci nebo poblíž zdroje velkého tepla, ale ideálně pozvolna ve větrané místnosti při pokojové teplotě.

Dále je třeba zajistit srovnatelný materiál, který se provádí formou bukálního stěru nebo odběrem krve, který však smí provést jen lékař.⁵¹

Na místě činu pytláctví biologické stopy zanechá spíše ulovená zvěř než samotný pachatel. Nicméně se biologické stopy pachatele mohou nalézat případně na zapomenutých předmětech například na stanovišti střelce, nebo na věcech, které mu vypadly cestou, když zvěř odtahoval. Jedná se hlavně od krevní stopy a těla zvěře nebo jejich části. Tyto stopy mohou být na velké rozloze, neboť pachatel se zvěří manipuluje a budou většinou v těsné blízkosti u stop trasologických. Například v listnatém terénu, kde nemusí být trasologické stopy tolik zřejmé, mohou kapky krve „odkrýt“ odchodovou trasu pachatele.

Krevních stop bude na jednotlivých místech různé množství. Větší množství bude na nástřelu. V případě, že zvěř po zásahu odeběhla bude další větší množství krevních stop na místě, kde, užitím myslivecké mluvy, „zhasla“. Dále na místě jejího vyvržení, případně rozdělení na kusy pro lepší transport.

V praxi je třeba myslet především na zajišťování takových stop zejména na místech, které z hlediska charakteru místa mohou být užity jako důkazní prostředek, především ve vozidle, částech oděvu nebo loveckého vybavení, či obydlí pytláka.

---

⁵¹ MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika, 2. přepracované vydání*. Praha: C. H. Beck, 2004. ISBN: 80-7179-878-9. s. 169-176.

6.6 Balistické stopy

Zkoumání balistických stop prování vědní disciplína nazývaná kriminalistická balistika, která „se zabývá zkoumáním objektů a případně dat, které mají vztah ke střelbě nebo jinému použití zbraně pachatelem trestného činu. Jedná se o interdisciplinární vědu, která disponuje teoretickými, metodickými i znalostními prostředky z mnoha klasických i vědních a průmyslových oborů. Mezi ty základní patří matematika, fyzika, chemie, biologie, medicína, strojírenství a metalurgie, nauka o zbraních a střelivu a moderní balistika. Kriminalistická balistika disponuje mnoha vlastními vědeckými metodami, s jejichž pomocí řeší specifické kriminalistické metody.“⁵²

Podstatný význam v kriminalistické balistice má samotná balistika jako věda, která se zabývá pohybem střely. Tuto můžeme rozdělit na čtyři hlavní odvětví:

- **vnitřní balistika**, která zkoumá děje probíhající uvnitř zbraně při výstřelu, jako jsou iniciace náboje, hoření střelného prachu, tlak v hlavni, funkce závěru a podobně, až do doby, kdy střela opustí hlaveň zbraně
- **přechodová balistika** zabývající se jevy vznikající výstřelem v době, kdy střela opouští hlaveň zbraně, až do doby, kdy na střelu přestanou působit povýstřelové plyny, které střelu urychlují. Zde je kladen důraz na šíření povýstřelových zplodin a jejich ulpívání na materiálu.
- **vnější balistika** zkoumající let střely k jejímu cíli. Toto odvětví je důležité například při rekonstrukci dráhy střely, určování vzdálenosti a stanoviště střelce.
- **terminální** neboli **cílová balistika**, která zkoumá vliv střely na živý i neživý cíl

V souvislosti s odvětvím cílové balistiky nalezneme termín „**ranivá balistika**“. Tato zkoumá účinky střely na živý biologický materiál a to v souvislosti s účely loveckými a vojenskými a úzce navazuje na soudně lékařskou praxi v souvislosti se střelnými poraněními.

---

⁵² PLANKA, B., a kol. *Kriminalistická balistika*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2010. ISBN: 978-70-7380-036-9. s. 13.

Z praktických důvodů se kriminalistická balistika rozděluje na dvě další oblasti:

- **prenatální balistiku**, která popisuje děje, které se dějí před výstřelem a vytváří pro kriminalistiku důležité stopy na zbrani a náboji. Jedná se například o úmyslné vytvoření změny ve zbrani, nabíjení zásobníku, zpříčení náboje ve zbrani, ale i o identifikaci technologických postupů při výrobě nebo změně komerčních i podomácku vyrobených nelegálních zbraní.
- **postterminální balistiku**, která zkoumá děj, který probíhá po prostřelení cíle. Jedná se o kasuistickou a experimentální vědu, jejíž uplatnění v kriminalistice nalezneme při zjišťování účinku střely po prostřelení okna, karoserie automobilu nebo zásahu více osob jednou střelou a podobně.

Vzhledem k rychlému vývoji výpočetní techniky, digitalizace a elektronové mikroskopie vznikla **balistika moderní**, která díky těmto technologiím umožňuje studovat balistické děje a vlastnosti nepřímo v reálném čase.

Poslední a vcelku samostatně stojící oblastí moderní balistiky a kriminalistické balistiky je **biobalistika**, která se zabývá vazbou mezi zbraní a člověkem. Snoubí se společně se soudním lékařstvím a modeluje účinky zbraní na biologických cílech. Má širší rozsah než ranivá balistika, neboť studuje i vliv cíle na střelu a ne pouze střely na cíl. Studuje biokorozy střely, která probíhá v těle postřeleného člověka a stanovuje dobu jeho přežívání, zabývá se dále možnostmi nechtěného výstřelu.⁵³

Hlavními předměty zkoumání jsou vystřelené nábojnice, střely, střelivo a střelné zbraně a jejich části. Stanoviště střelce, směr střelby, vzdálenost střelby nebo blízkost ústí hlavně od objektu. Dále objekty (cíle), které stály v dráze letu střely, včetně cílů biologických. Dále to mohou být nehmotné předměty, jako jsou svědecké výpovědi svědků, fotografie a videozáznamy. Tyto předměty zkoumání lze uplatnit i při vyšetřování pytláctví.

Balistické stopy lze definovat jako stopy, které „*odrážejí podrobnosti děje, který proběhl, při použití střelné zbraně nebo mu předcházel.*“⁵⁴ Tyto zkoumá znalec -

⁵³ PLANKA, B., a kol. *Kriminalistická balistika*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2010. ISBN: 978-70-7380-036-9. s. 13-15.

⁵⁴ PLANKA, B., a kol. *Kriminalistická balistika*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2010. ISBN: 978-70-7380-036-9. s. 20.

kriminalistický balistik, který musí být jednak odborníkem ve své činnosti, neboť musí mimo jiné dokonale ovládat svůj obor včetně mnoha oborového názvosloví, ale zároveň musí ve znaleckém posudku interpretovat jeho závěry takovým způsobem, aby jej pochopily orgány činné v trestním řízení, kteří jsou v tomto oboru laici.

Balistické stopy rozdělujeme do skupin:

- **mechanické stopy**, které vznikají jako stopy mechanoskopické. Nalzáme je na povrchu nábojnic a střel a vznikají při výstřelu nebo manipulaci se zbraní
- **technologické stopy**, nacházející se na zbraních a střelivu. Jedná se například o změnu součástí na zbraní nebo stopy na přebíjených nábojích
- **stopy destrukce**, nalzájících se na cílech, překážkách a zbraních a střelivu, u nichž došlo k poškození například teplem nebo silovým mechanismem
- **materiálové stopy** jako jsou fragmenty kovů, částice látek a kousky biologických tkání. Tyto nalezneme na zbraní nebo povrchu střely, na těle a oblečení zasažených osob i na těle střelce a podobně
- **datové stopy**, což jsou informace o použití zbraně zaznamenaná na obrazový nebo zvukový záznam jako jsou například videozáznamy z přepadení banky nebo popis ze strany svědka události⁵⁵

6.7 Věcné stopy

Za stopy věcné můžeme považovat stopy, u kterých je předpoklad, že je pachatel použil ke spáchání trestného činu nebo tyto věci na místě činu zanechal, či ztratil. Může se jednat například o rukavici, kapesník nebo jiné předměty, které bychom si na místě přímo s problematikou pytláctví nespojovali, ale také o náboje nebo nábojnici. Na stanovišti střelce nebo na místě, kde je předpoklad, že pachatel strávil delší dobu, můžeme nalézt nedopalek cigarety. Tyto všechny věci můžeme zajistit in natura a následně odeslat na odborné analytické pracoviště, kde budou podrobeny bližšímu zkoumání, za účelem zjištění dalších stop, převážně mikroskop. Zejména by se jednalo o biologické stopy, které, díky analýze DNA mohou vést k individuální identifikaci pachatele.

---

⁵⁵ PLANKA, B., a kol. *Kriminalistická balistika*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2010. ISBN: 978-70-7380-036-9. s. 20-23.

7 Kazuistika

Situační případ č. 1

Usnesením Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 3316/17 ze dne 4. prosince 2018 rozhodoval Ústavní soud ve věci stížnosti, kdy se stěžovatel domáhal zrušení rozhodnutí obecných soudů, jelikož mělo dle něj dojít k porušení jeho práv dle článku 11 odstavec 1 a článku 36 odstavec 1 zákona číslo 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod.

Stěžovatel byl rozsudkem okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 30. 6. 2014 č. j. 14 T 55/2014-270, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 6. 5. 2015 č. j. 9 To 338/2017-377, uznán vinným ze spáchání přečinu pytláctví podle § 304 odstavec 1 a odstavec 2 písmeno d), přečinu krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) a přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odstavec 1 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník. Těchto přečinů se dopustil tak, že ve spolupachatelství s další osobou z vozidla výstřelem z neoprávněně držené kulovnice usmrtil na poli (v cizí honitbě) stojícího daňka, naložil jej do vozidla a z místa odjel. Po odhození daňka do příkopu byl zadržen Policií ČR. Stěžovatel před okresním soudem uvedl, že uloveného daňka měl den před tím koupit, tento mu poté měl zraněný utéci a následně jej měl nalézt v cizí oboře. S touto obhajobou stěžovatele se soud neztotožnil.

Dle okresního soudu byl daněk usmrcen v době, kdy se pohyboval ve volné přírodě poblíž daňčí tlupy a byl tak volně žijícím živočichem, a tedy zvěří podle § 2 písmena b) zákona číslo 449/2001 Sb., o myslivosti, a po uhynutí byl daněk majetkem vlastníka honitby. Tyto závěry potvrdil i odvolací soud a následně i Ústavní soud usnesením ze dne 13. 9. 2016 sp. zn. I. ÚS 1795/15, kterým, ústavní stížnost odmítl.⁵⁶

---

⁵⁶ ČESKO. Usnesení Ústavního soudu. *Usnesení Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 3316/17 ze dne 4. 12. 2018* [online]. [cit. 23.2.2021]. Dostupné z: <https://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=04788&pos=1&cnt=1&typ=result>.

Situační případ č. 2

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 21/2011-39 ze dne 8. 3. 2012 bylo rozhodnuto ve věci označení zvěře nesnímatelnou plombou.

Rozhodnutím Městského úřadu Kyjov ze dne 17. 5. 2010 byl myslivec M. S. uznán vinným tím, že dne 25. 8. 2009 okolo 20:10 hod. na hranici dvou honiteb, po dohledávce neoznačil srnce nesnímatelnou plombou, čímž porušil § 49 odstavec 1 zákona číslo 449/2001 Sb., o myslivosti a spáchal přestupek podle § 63 odstavec 2 zákona o myslivosti, za což mu byla uložena pokuta ve výši 4000,-Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1000,- Kč.

Pan M. S. ve své výpovědi uvedl, že po obeznámení srnce uznal, že je průběrný a rozhodl se jej slovit ranou na krk. Srnec však byl zasažen jen do přední části průdušnice, proto odběhl až za hranici sousední honitby, kde jej dostihl asi 24 metrů za hranicí, kde mu dal záraz. Po usmrcení jej odtáhl zpět do honitby, z níž na srnce střílel, aniž by jej označil plombou. Do pěti minut se na místo dostavili uživatelé vedlejší honitby, přičemž se jeden z myslivců prokázal průkazem myslivecké stráže a vyzval ho, aby mu předložil doklady. Toto odmítl a doklady předložil až přivolané hlídce policie ČR. Dále uživatelé sousední honitby přivolali mysliveckého hospodáře, který na místo přijel do 10 minut a srnce uzavřeli do vozidla jako důkaz, než přijede hlídka PČR. Pan M. S. označil srnce plombou až po ohledání kusu zvěře policií.

M. S. si podal proti tomuto rozhodnutí Městského úřadu odvolání, které bylo zamítnuto. Proto podal žalobu u Krajského soudu v Brně, který rozsudkem ze dne 29. 12. 2010, č. j. 57 A 79/2010-18 rozhodl, že Městský úřad pochybil v tom, že nevyrozuměl M. S. o výsledku svědků, tudíž mu bylo odepřeno právo být přítomen při výsledku svědků a vyjádřit se k věci v průběhu výsledku svědků a klást jim otázky. Městský úřad byl toho názoru, že tato vada byla odstraněna, když bylo M. S. umožněno seznámit se s výsledky svědků, a poté měl možnost se k těmto výpovědím vyjádřit. Toto uznal krajský soud jako pochybení ze strany městského úřadu.

Proti rozsudku krajského soudu si městský úřad podal kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozhodl, že městský úřad postupoval nezákonně, když nebylo umožněno M. S. účastnit se výsledku svědků, čímž mu bylo odepřeno právo, aby věc byla projednána v jeho přítomnosti, jak je zakotveno v článku 28 odstavec 2 Listiny základních práv a svobod. V tomto důsledku Nejvyšší správní soud učinil závěr, že

výpovědi svědků pro výše uvedené nelze použít, neboť byly získány nezákonně. Dále však došel k závěru, že i bez přihlédnutí k výpovědím svědků je skutkový stav zcela dostačující pro závěr, že M. S. svým jednáním porušil § 49 odstavec 1 zákona o myslivosti a spáchal tak přestupek podle § 63 odstavec 2 téhož zákona. Jelikož zvěř označil nesnímatelnou plombou až po ohledání srnce policií, tedy mu v tom nikdo nebránil a nebyla žádná překážka k tomu, aby tak učinil ihned po dohledání zvěře.

Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost uznal za důvodnou, rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil k dalšímu řízení, přičemž krajský soud bude vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu.⁵⁷

Situační případ č. 3

V září 2019 v Červeném Poříčí na Klatovsku, řidič, který jel okolo policejní hlídky, náhle odbočil v křižovatce, nezvládl řízení, vjel na chodník a narazil do zábradlí. Jak se ukázalo, řidič vozidla měl v zavazadlovém prostoru čerstvě uříznutou hlavu jelena evropského s trofejí čtrnáctáka. Policejní hlídce muž tvrdil, že zvěř ulovil legálně, což se ukázalo jako nepravdivé. Řidič poté přišel s další teorií a to, že našel uhynulého jelena, kterého nejspíše srazilo auto a chtěl policii ukázat i údajné místo nálezů těla jelena, které však na místě nebylo. Na toto muž uvedl, že se nejspíše špatně zorientoval.

V tomto případě muži pytláctví prokázáno nebylo, neboť se nenalezlo tělo zvěře, ale muž, který byl myslivcem, věděl, že si trofej nemůže přisvojit a věděl, že tato trofej je majetkem uživatele jiné honitby. Vzhledem k tomu, že byla škoda vyčíslena na částku 9000,-Kč, byl muž obviněn z krádeže.⁵⁸

---

⁵⁷ ČESKO. Rozsudek Nejvyššího správního soudu. *Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 21/2011-39 ze dne 8. 3. 2012.* [online]. [cit. 21.2.2020]. Dostupné z: systém Codexis.

⁵⁸ VÉBROVÁ, R. *Myslivec z Klatovska chtěl parohy.* [online]. [cit. 21.2.2020]. Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-plzen/633679/myslivec-z-klatovska-chtel-parohy-urizl-hlavu-ctrnacterakovi-pak-uvidel-policiisty-a-boural.html>.

Závěr

Tematickou ambicí „práce“ bylo primárně širší formou historické retrospektivy demonstrovat dynamičnost vývoje neoprávněného lovu zvěře na našem území, jakož i komparativně související genezi legislativního vývoje zkoumané tematické oblasti. Právě tento právní vývoj byl v určujícím období po druhé světové válce až do současnosti předmětem několika právních změn, které byly dány obecným společenským podvědomím tohoto zdánlivě okrajového právního institutu, ale i smýšlením daného vládního režimu.

V rámci užšího vymezení „práce“ byla realizována základní i kvalifikovaná skutková podstata trestného činu pytláctví, která je v současné době zákonodárcem v rámci „*de lege lata*“ účinné právní úpravy aplikována v intencích ustanovení § 304 „trestního zákoníku“.

Podstatným mezníkem v určení tzv. materiálního znaku, tj. „společenské škodlivosti“ trestným činem pytláctví a korespondujícím přestupkem, byl především sazebník minimálních hodnot tzv. „upytačené“ zvěře podle druhu, pohlaví a věku, který byl vydán zejména pro potřeby orgánů činných v trestním řízení, přičemž policejní orgán jistě musel ocenit tento sazebník v samotné policejní praxi při určování právní kvalifikace.

Z pohledu kriminalistiky zpracovatel „práce“ při samotném zpracování její obsahové části dále poukázal k možným motivům osob, které se dopouštějí trestné či přestupkové činnosti, způsoby lovu a jejich používané prostředky. Stejně tak byly prezentovány kriminalistické stopy, se kterými se může policejní orgán setkat ve své praxi při prověřování problematiky pytláctví, jakož i kriminalistické obory, které tyto stopy zkoumají.

V kapitole kazuistika byly formou tzv. „situačních příkladů“ demonstrovány skutečné případy neoprávněného lovu z aplikační praxe, které reálně popisují právní kvalifikaci i postup jednotlivých orgánů, které ve věci meritorně rozhodovaly.

Zpracovatel „práce“ je toho názoru, že výstupy, které vyplývají z jednotlivých kapitol, mají potenciál zdůraznit trvalou společenskou a odbornou aktuálnost

zkoumané tematické oblasti a dílem i subsidiárně poskytovat tematicky ohraničené a ucelené penzum poznatků reflektujících problematiku fenoménu pytláctví.

Jak již bylo shora naznačeno problematika pytláctví, je i přes svou dlouhodobou existenci stále aktuální téma, které by se mělo rozvíjet. Jednak v návaznosti na technologický vývoj jako jsou zbraně a jejich doplňky a jednak i ve vývoji společenského mínění, neboť ochrana přírody je, nebo by měla být, jedním z předních zájmů společnosti.

V návaznosti na současnou pandemickou situaci způsobenou nemocí COVID-19, která v naší zemi je zpracovatel „práce“ toho názoru, že motivy pytláctví se mohou lišit vzhledem k opatřením vydaným vládou České republiky. Zejména uzavření restaurací znemožňuje zpeněžení ulovené zvěře ve větší míře. Avšak velké množství osob přišlo v souvislosti s takzvanými vládními restrikcemi o svou práci či živnost, a tudíž stojí za úvahu vzít v potaz zvýšení případů lovu pro maso, které je využito pro vlastní potřebu.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BEJČEK, F. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: Druckvo, spol. s r.o., 2009. 848 s. ISBN: 978-80-904056-9-1.
2. BOHADLO, D. a kol, *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. 700 s. ISBN: 978-80-7598-052-6.
3. DRAŠTÍK, A., FREML, R., DURDÍK, T., RŮŽIČKA, M. *Trestní zákoník, komentář, II. díl*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. 3108 s. ISBN: 978-80-7478-790-4.
4. FRANCEK, J. *Lovecká vášeň v proměnách staletí*. Praha: Havran, s.r.o., 2008. 240 s. ISBN 978-80-86515-88-5.
5. JELÍNEK, J. a kol. *Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část. 4. Vydání*. Praha: Leges, 2014. 976 s. ISBN: 978-80-7502-044-4.
6. KLÍMA, K. *Komentář k Ústavě a Listině*. Plzeň: Aleš Čaněk, 2005. 1019 s. ISBN: 80-86898-44-X.
7. KONRÁD, Z., PORADA, V., STRAUS, J., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika. Teorie, metodologie a metody kriminalistické techniky*. Plzeň: Aleš Čeněk. 2014. 320 s. ISBN: 978-80-7380-535-7.
8. LADRY, D. *The Invention of the Countryside: Hunting, Walking and Ecology in English Literature, 1671-1831*. United Kingdom: Palgrave Macmillan, 2001. 306 s. ISBN: 978-0-333-96154-4.
9. MUSIL, J. a kol. *Kriminalistika, vybrané problémy teorie a metodologie*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001. 309 s. ISBN: 80-7251-080-0.
10. MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika, 1. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2001. 512 s. ISBN: 80-7179-362-0.
11. MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika, 2. přepracované vydání*. Praha: C. H. Beck, 2004. 169 s. ISBN: 80-7179-878-9.
12. NĚMEC, M. *Postup policie při odhalování, vyšetřování a předcházení pytláctví*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2002. ISBN: 80-7251-097-5 s. 80.
13. NOVOTNÝ, F. *Trestní zákoník 2010*. Praha: Eurounion, 2010. 838 s. ISBN: 978-80-7317-084-4.
14. PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. 300 s. ISBN: 978-80-7478-781-2.

15. PLANKA, B., a kol. *Kriminalistická balistika*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2010. 660 s. ISBN: 978-70-7380-036-9.
16. STRAUS, J., *Úvod do kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2004. 175 s. ISBN: 80-86473-82-1.
17. STRAUS, J., KOUBEK, M. *Kriminalistická odorologie*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2010. 184 s. ISBN: 978-80-7380-238-7.
18. STRAUS, J., PORADA, V. *Kriminalistická trasologie*. Praha: Katedra kriminalistiky Policejní akademie České republiky, 2004. 287 s. ISBN: 80-7251-160-2.
19. ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní právo hmotné, 8., přepracované vydání*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. 1052 s. ISBN: 978-80-7552-358-7.
20. ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní zákoník II, komentář*. Praha: C. H. Beck, 2010. 2754 s. ISBN: 978-80-7400-178-9.
21. VODŇANSKÝ, M. *Hygiena zvěřiny. 1. vydání*. Zlín: Graspo CZ, 2009. 176 s. ISBN: 978-80-7305-073-3.

Elektronické zdroje

1. BÍLÝ, V. Obnovu lesů zničených kůrovcem zajistí i prodloužení doby lovu. *In Eagri. Tisková zpráva Ministerstva zemědělství ze dne 6.12.2019* [online]. [cit. 2021-1-13]. Dostupné z: <http://eagri.cz/public/web/mze/tiskovy-servis/tiskove-zpravy/x2019-obnovu-lesu-znicenych-kurovcem-zajisti-i.html>.
2. ČESKO. Rozsudek Nejvyššího správního soudu. *Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 21/2011-39 ze dne 8. 3. 2012*. [online]. [cit. 21.2.2020]. Dostupné z: systém Codexis.
3. ČESKO. Usnesení Ústavního soudu. *Usnesení Ústavního soudu sp. zn. IIIÚS 3316/17 ze dne 4. 12. 2018* [online]. [cit. 23.2.2021]. Dostupné z: <https://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=04788&pos=1&cnt=1&typ=result>.
4. ČESKO. VÝZKUMNÝ ÚSTAV LESNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ A MYSLIVOSTI. *Sazebník minimálních hodnot upytlačené zvěře podle druhu, pohlaví a věku* [online]. [cit.22.1.2021]. Dostupný na <http://www.myslivoost.cz/omsceskykrumlov/getattachment/Metodicke-pokyny/Sazebnik-cen-zvere.pdf.aspx>

5. SLOBODNÍK, M. *Myslivost 1/2016* [online]. [cit. 2021-1-13]. Dostupné z: <https://myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2016/Leden-2016/Trestni-odpovednost-pravnicky-ch-osob-v-pripadech-p>.
6. VÉBROVÁ, R. *Myslivec z Klatovska chtěl parohy*. [online]. [cit. 21.2.2020]. Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-plzen/633679/myslivec-z-klatovska-chtel-parohy-urizl-hlavu-ctrnacterakovi-pak-uvidel-policisty-a-boural.html>.

Seznam zkratk

č. j.	číslo jednací
sp. zn.	spisová značka
hod.	hodin

Přílohy

Příloha I - Sazebník minimálních hodnot upytlačené zvěře podle druhu, pohlaví a věku

Příloha II - Vyhláška Ministerstva zemědělství číslo 245/2002 Sb., ze dne 7. června 2002 o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu

Příloha III – Zakázané způsoby lovu

Příloha I.

Sazebník minimálních hodnot upytlačené zvěře podle druhu, pohlaví a věku

Jelen evropský

Jelen: 29 300,- Kč

Laň: 24 800,- Kč

Kolouch: 22 600,- Kč

Daněk

Daněk: 26 300,- Kč

Daněla: 23 300,- Kč

Daňče: 22 300,- Kč

Srnec obecný

Srnec: 15 900,- Kč

Srna: 14 100,- Kč

Srnče: 13 900,- Kč

Sika japonský (jelen Dybovského)

Jelen: 26 300,- Kč

Laň: 23 300,- Kč

Kolouch: 22 300,- Kč

Jelenec běloocasý

Jelen: 26 300,- Kč

Laň: 23 300,- Kč

Kolouch: 22 300,- Kč

Muflon (Koza bezoárová)

Muflon – beran: 31 500,- Kč

Muflonka: 22 300,- Kč

Muflonče: 22 000,- Kč

Prase divoké

Kňour: 22 900,- Kč

Bachyně: 17 700,- Kč

Lončák: 17 400,- Kč

Sele: 9 800,- Kč

Zajíc polní (bez rozdílu pohlaví)

Celkem: 3 900,- Kč

Bažant obecný

Kohout: 3 100,- Kč

Slepice: 3 100,- Kč

Bažant královský

Kohout: 3 900,- Kč

Slepice: 3 100,- Kč

Krocan divoký

Krocan: 5 600,- Kč

Krůta: 3 200,- Kč

Králík divoký, ondatra pyžmová, liška obecná, kuna lesní nebo skalní

Celkem: 4 800,- Kč

Ostatní zvěř pernatá (lovné druhy kachen, husy, lyska černá, holub hřivnáč a další pernatá zvěř)

Celkem: 3 200,- Kč

Příloha II

Vyhláška Ministerstva zemědělství číslo 245/2002 Sb., ze dne 7. června 2002 o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu

Doba lovu jednotlivých druhů zvěře

§ 1

Doba lovu se stanoví pro dále uvedené druhy zvěře takto:

- a) daněk skvrnitý - daněk a daněla od 16. srpna do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1 a daňče od 16. srpna do 31. března s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- b) jelen evropský - jelen a laň jelena evropského od 1. srpna do 15. ledna s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1 a kolouch od 1. srpna do 31. března s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- c) jelenec běloocasý - jelen, laň a kolouch od 1. září do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- d) jezevec lesní od 1. září do 30. listopadu s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 2,
- e) kamzík horský - kamzík, kamzice a kamziče od 1. října do 30. listopadu,
- f) koza bezoárová - kozel, koza, kůzle od 1. září do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- g) králík divoký od 1. listopadu do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 3,
- h) kuna lesní, kuna skalní od 1. listopadu do konce února s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 2,

- i) liška obecná od 1. ledna do 31. prosince,
- j) muflon - muflon a muflonka od 1. srpna do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1 a muflonče od 1. srpna do 31. března s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- k) ondatra pižmová od 1. listopadu do konce února,
- l) prase divoké - od 1. ledna do 31. prosince,
- m) sika Dybowského - jelen, laň a kolouch od 16. srpna do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- n) sika japonský - jelen a laň od 1. srpna do 15. ledna s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1 a kolouch od 1. srpna do 31. března s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1
- o) srnec obecný - srnec od 16. května do 30. září, srna a srnče od 1. září do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- p) zajíc polní od 1. listopadu do 31. prosince s výjimkami uvedenými v § 2 odst. 3 a 5
- r) bažant královský - kohout od 16. října do 15. března a bažant královský - slepice pouze v části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona] od 16. října do 31. prosince,
- s) bažant obecný - kohout od 16. října do 31. prosince, s výjimkou části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona], v níž lze lovit bažanta obecného - kohouta i slepici od 16. října do 31. ledna, a s výjimkami uvedenými v § 2 odst. 5 a 6,
- t) hrdlička zahradní od 16. října do 15. února,
- u) holub hřivnáč od 1. srpna do 31. října,
- v) husa běločelá od 16. srpna do 15. ledna,
- w) husa polní od 16. srpna do 15. ledna,

- x) husa velká od 16. srpna do 15. ledna,
- y) kachna divoká od 1. září do 30. listopadu,
- z) krocan divoký - krocan a krůta od 1. října do 31. prosince, pouze krocan též od 15. března do 15. dubna,
- aa) lyska černá od 1. září do 30. listopadu,
- bb) perlička obecná od 16. října do 31. prosince,
- cc) polák chocholačka od 1. září do 30. listopadu,
- dd) polák velký od 1. září do 30. listopadu,
- ee) straka obecná od 1. července do konce února,
- ff) vrána obecná od 1. července do konce února.

§ 2

(1) Celoročně lze v oboře lovit druhy zvěře, pro které byla obora zřízena a byly pro ně v daném roce určeny minimální a normované stavy (§ 3 odst. 2 zákona).

(2) V oblastech chovu tetřeva hlušce, tetřívka obecného, jeřábka lesního a koroptve polní (§ 3 odst. 3 zákona) lze celoročně lovit kunu lesní, kunu skalní a jezevce lesního.

(3) Celoročně lze lovit zajíce polního a králíka divokého v oplocených vinicích. Oplocením se pro účely této vyhlášky rozumí takové oplocení, které celoročně zabraňuje uvedeným druhům zvěře volně vnikat na tyto plochy.

(4) Doba lovu s využitím loveckého dravce je pro zajíce polního od 1. září do 31. prosince a pro bažanta obecného od 1. září do 31. prosince s výjimkou části honitby,

která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona], nebo samostatné bažantnice (§ 69 odst. 1 zákona), v níž lze lovit bažanta obecného s využitím loveckého dravce od 1. září do 31. ledna.

(5) Doba lovu zajíce polního odchytem je od 1. ledna do 31. ledna. Doba lovu bažanta obecného odchytem je od 1. ledna do 31. března, s výjimkou části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona], nebo samostatné bažantnice (§ 69 odst. 1 zákona), v níž lze lovit odchytem bažanta obecného - kohouta i slepici od 1. února do 31. března.

§ 2a

Od 1. ledna 2020 do 31. března 2025 se doba lovu stanoví pro dále uvedené druhy zvěře odchylně od ustanovení § 1 takto:

- a) daněk skvrnitý - daněk od 1. července do 31. ledna a daněla od 1. srpna do 31. ledna s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1, zvěř do dvou let věku od 1. ledna do 31. prosince,
- b) jelen evropský - jelen od 1. července do 31. ledna a laň od 1. srpna do 31. ledna s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1, zvěř do dvou let věku od 1. ledna do 31. prosince,
- c) muflon - muflon od 1. července do 31. března s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1, muflonka od 1. července do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1, zvěř do dvou let věku od 1. ledna do 31. prosince,
- d) sika japonský - jelen od 1. července do 31. ledna a laň od 1. srpna do 31. ledna s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1, zvěř do dvou let věku od 1. ledna do 31. prosince,
- e) srnec obecný - srnec od 1. května do 30. září s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1, srna od 1. srpna do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1, zvěř do dvou let věku od 1. ledna do 31. prosince,
- f) kamzík horský - kamzík, kamzice a kamzíče od 1. října do 31. prosince.

§ 3

Bližší podmínky provádění lovu

(1) Na stejném honebním pozemku lze lovit zajíce polního pouze jedenkrát v roce a bažanta obecného pouze dvakrát v roce. Omezení se nevztahuje na lov zajíce polního a bažanta obecného loveckými dravci a na lov bažanta obecného v bažantnicích [§ 2 písm. k) zákona].

(2) Společným lovem "na tahu" lze lovit

a) husu běločelou, husu polní a husu velkou pouze 3 dny v týdnu, a to ve středu, v sobotu a v neděli,

b) kachnu divokou, lysku černou, poláka chocholačku a poláka velkého pouze 2 dny v týdnu, a to ve středu a v sobotu.

§ 4

Účinnost

(1) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2002.

(2) Ustanovení § 1 písm. gg) a § 2 odst. 4 pozbývají platnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Příloha III

Zakázané způsoby lovu

§ 45

(1) Lov zvěře smí být prováděn jen způsobem odpovídajícím zásadám mysliveckým, zásadám ochrany přírody a zásadám ochrany zvířat proti týrání. Zakazuje se

a) chytat zvěř do ok, na lep, do želez, do jestřábích košů, tluček a nášlapných pastí a pomocí háčků, chytat ondatry do vrší,

b) lovit zvěř způsobem, jímž se zbytečně trýzní, trávit zvěř jedem nebo ji usmrcovat plynem,

c) lovit zvěř do sítí, pokud nejde o její odchyt za účelem zazvěřování nebo u zvěře pernaté o ornitologický výzkum,

d) lovit zvěř pernatou na výrovkách, lovit zvěř s pomocí živých živočichů jako návnad,

e) nahánět zvěř srnčí pomocí ohařů, ostatní zvěř spárkatou s pomocí psů v kohoutku vyšších než 55 cm,

f) lovit sluku vyháněním pomocí psa a plašením s honci,

g) lovit zvěř s pomocí elektrických zařízení schopných zabíjet nebo omráčit, zdrojů umělého osvětlení, zrcadel, zařízení pro osvětlení terče, zaměřovače zbraní konstruovaného na principu noktovizorů, reprodukční soustavy s hlasy zvěře, výbušnin,

h) lovit zvěř s pomocí mechanismů pohybujících se po zemi, nad zemí nebo po vodě, pokud nejde o loď plovoucí rychlostí menší než 5 km/hod.,

i) střílet zvěř jinou zbraní než loveckou (dlouhou palnou zbraní kulovou, brokovou nebo kombinovanou, určenou k loveckým účelům),

- j) střílet zvěř zakázanými zbraněmi, jejich doplňky a střelivem,
- k) střílet zvěř srnčí jinou zbraní než kulovnicí s nábojem s energií ve 100 m nižší než 1000 J (joulů) a ostatní zvěř spárkatou nižší než 1500 J; to neplatí při lovu selete a lončáka prasete divokého, které lze při nadhánce, nahánce nebo nátlačce střílet i brokovnicí s jednotnou střelou,
- l) střílet zvěř z poloautomatických nebo automatických zbraní se zásobníkem schopným pojmout více než 2 náboje,
- m) lovit zvěř kromě prasat divokých a lišek obecných za noci, tj. hodinu po západu slunce až do hodiny před východem slunce; lovit prase divoké a lišku obecnou v noci bez použití vhodné pozorovací a střelecké optiky,
- n) lovit zvěř v době nouze ve vzdálenosti do 200 m od krmelců a slanisk,
- o) dávat do krmiva lákací a narkotizační prostředky, pokud to není prováděno za účelem odchytu,
- p) střílet zvěř na hnízdech a vystřelovat hnízda,
- r) lovit zvěř na honebních pozemcích, na kterých současně probíhá sklizeň zemědělských plodin, a na sousedních pozemcích ve vzdálenosti do 200 m od hranice těchto pozemků,
- s) lovit zvěř na čekané ve vzdálenosti do 200 m od hranic sousední honitby, lovit bažanty ve vzdálenosti do 200 m od sousední bažantnice a v těchto vzdálenostech přikrmovat zvěř, umísťovat myslivecká zařízení a provádět lov z mysliveckých a jiných zařízení,
- t) střílet spárkatou zvěř v odchytových a aklimatizačních zařízeních a v přezimovacích objektech, s výjimkou zvěře poraněné a chovatelsky nežádoucí,

u) lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého; tento zákaz se netýká lovu v oborách,

v) střílet zajíce polního, bažanta obecného, orebici horskou, perličku obecnou, kachnu divokou, poláka velkého, poláka chocholačku, lysku černou, husu velkou, husu běločelou a husu polní jinak než loveckou zbraní brokovou na společných lovech za účasti minimálně 3 střelců a stanoveného počtu loveckých psů,

w) používat olověné brokové náboje k lovu vodního ptactva na mokřadech.

(2) V rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o povolení, popřípadě uložení úpravy stavu zvěře v honitbě nebo o zrušení chovu určitého druhu zvěře může být uvedeno, že při této úpravě stavu zvěře neplatí některé zakázané způsoby lovu uvedené v odstavci 1 písm. g), jde-li o lov v noci, a dále v odstavci 1 písm. m), t) a u).

(3) Zákazy nebo omezení lovu stanovené zvláštními právními předpisy zůstávají nedotčeny.